

Plenaire 6

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

8 oktober 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
POLITIEKE FRACTIES	
Wijziging in de samenstelling	1
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de toegevoegde leden	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING over de recente evolutie inzake de reddingsoperatie voor de bank Dexia en de betrokkenheid hierbij van de Vlaamse Regering	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van de minister om economische basiskennis op te nemen in de eindtermen	11
ACTUELE VRAAG van mevrouw Elke Roex tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over wachtlijsten in de rusthuizen	13
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het opstarten van de dialoog van gemeenschap tot gemeenschap betreffende de staatshervorming	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de eventuele Vlaamse bijdrage aan de federale begroting en het verband met de gemeenschapsdialoog betreffende de staatshervorming	16
ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de communicatie bij de omschakeling van analoge naar digitale antennetelevisie	19
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	20

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 15.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Thieu Boutsen, Frans Peeters, Joke Schauvliege, Francis Vermeiren: gezondheidsredenen;

Luc Van den Brande, Paul Wille: buitenslands;

Gilbert Bossuyt, Vera Jans, Marcel Logist: ambtsverplichtingen.

POLITIEKE FRACTIES

Wijziging in de samenstelling

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 1 oktober 2008 delen de heren Jan Peumans, voorzitter van de N-VA-fractie, en Gino De Craemer mee dat de heer Gino De Craemer vanaf die dag deel uitmaakt van de N-VA-fractie.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de toegevoegde leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de N-VA-fractie zijn

in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme de heer Jan Loones als toegevoegd lid vervangen door de heer Gino De Craemer,

in de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie de heer Gino De Craemer als toegevoegd lid vervangen door de heer Geert Bourgeois,

in de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen de heer Gino De Craemer herbevestigd als toegevoegd lid en

in de commissie ad hoc Wonen en Zorg de heer Gino De Craemer als toegevoegd lid vervangen door mevrouw Helga Stevens.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 60/3*)

VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING over de recente evolutie inzake de reddingsoperatie voor de bank Dexia en de betrokkenheid hierbij van de Vlaamse Regering

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de verklaring van de Vlaamse Regering over de recente evolutie inzake de reddingsoperatie voor de bank Dexia en de betrokkenheid hierbij van de Vlaamse Regering.

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, ik wil eerst mijn verontschuldigingen aanbieden voor het feit dat de plenaire vergadering een uur later is begonnen, maar ik heb zonet niet alleen een onderhoud gehad met mijn collega's, maar ook met de premier, om er zeker van te zijn dat we de jongste stand van zaken in de dossiers kennen. We zullen daar ook de volgende dagen voort werk van maken.

Ik denk dat iedereen heel goed heeft begrepen dat we met een mondiale financiële crisis worden geconfronteerd die zonder precedent is. Het is althans al heel lang geleden dat we nog in zulke situaties zijn terechtgekomen. Dat deze kredietcrisis, deze financiële crisis zijn oorsprong kent in de Verenigde Staten, is ook voor iedereen duidelijk. Ze tast echter heel wat landen aan, en dus jammer genoeg ook België en Vlaanderen.

In België en Vlaanderen zijn twee banken als eerste het slachtoffer geworden van deze financiële crisis, namelijk Fortis en Dexia. Mijn collega, minister Van Mechelen, heeft in de commissie uitgebreid verslag uitgebracht en op alle vragen geantwoord over de participatie die we hebben genomen ten belope van 500 miljoen euro. Het is heel belangrijk in dit parlement te

onderstrepen dat de Vlaamse Regering het dossier van uur tot uur volgt. Dat is het minste dat de Vlaamse spaarder en de Vlaamse kleine belegger kan verwachten van een Vlaamse Regering, namelijk dat ze dit dossier met heel veel energie en heel veel zorg volgt.

Gisteren hebben we met een aantal collega's uitgebreid de diverse scenario's en mogelijkheden besproken. Ik heb daarstraks met een aantal collega's de zaak nogmaals bekeken. Minister Van Mechelen heeft de nodige expertise ingehuurd: Petercam zal de Vlaamse Regering voort bijstaan in de verdere positionering en ter zake ook de nodige adviezen verstrekken. We hebben ook juridische expertise.

Dit zijn belangrijke beslissingen. We willen er zeker van zijn dat we over de nodige expertise en informatie beschikken om de juiste conclusies te trekken en beslissingen te nemen.

Collega's, het is natuurlijk heel gewoon en begrijpelijk dat men zijn koelbloedigheid een beetje verliest in deze situatie, maar koelbloedigheid en doortastendheid zijn meer dan noodzakelijk. Dat wil zeggen dat we ons goed moeten informeren, dat we ervoor moeten zorgen dat we over de juiste informatie beschikken om er de nodige conclusies uit te trekken.

Het is hier en nu heel belangrijk dat alle overheden in dit land dezelfde strategie volgen en dezelfde visie ontwikkelen. Het is nu niet het moment om verschillende stellingen en visies de wereld in te sturen, dat veroorzaakt alleen maar verwarring bij de spaarders en kan de 'run to the bank' tot gevolg hebben. We moeten te allen prijze voorkomen dat mensen massaal denken dat er een probleem is en naar de bank gaan om hun geld af te halen. Daarom moeten de diverse overheden nog meer dan ooit tevoren één lijn trekken, rekening houdend met de bevoegdheden die zich op de verschillende niveaus situeren.

Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik kan u aankondigen dat de Vlaamse Regering vanavond om 20 uur opnieuw bij elkaar komt om de situatie opnieuw te bekijken. Alle elementen van de vraagstelling zullen worden bekeken, ook wat de situatie betreft van FSA in de VS, hoe het in Frankrijk zit met Crédit Local en andere en wat de mogelijke interventies zijn. Ik zou daar heel lang over kunnen uitweiden, maar dat is vandaag niet de essentie. Vandaag moeten we met de nodige koelbloedigheid en doortastendheid bepaalde strategieën uitvoeren en meer kijken naar de daden dan uitgebreid discussiëren over alle mogelijke gevolgen van het innemen van bepaalde standpunten en posities.

Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik begrijp natuurlijk dat dit parlement deze kwestie op de voet wil volgen. We zijn bereid om de informatie te geven indien we u concrete elementen kunnen aanreiken, maar – voor

alle duidelijkheid – ik zal niet meedoen aan het nog meer verontrusten van de Vlaamse spaarder en kleine aandeelhouder door hier verklaringen af te leggen die binnen het uur achterhaald zijn of die niet geconcretiseerd kunnen worden. Ik doe daar niet aan mee. Deze Vlaamse Regering volgt de zaak van uur tot uur op, maar communiceert pas wanneer er grond onder de voeten is, wanneer iets hard kan worden gemaakt. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Dames en heren, wegens het grote maatschappelijke belang van dit thema zou ik er bij alle sprekers op willen aandringen om hun betogen sereen en bescheiden te houden.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ook ik zou willen oproepen tot sereniteit. Het is op geen enkel moment mijn bedoeling om in de huidige situatie naar aanleiding van deze toch wel ernstige financiële crisis die ons allen, en zeker de gemiddelde Vlaming, treft, olie op het vuur te gieten. Het zou totaal ongepast zijn om hier een politiek opbod te organiseren. Ik wil zeker geen misbruik maken van de situatie om hier voor eigen politiek gewin een al te gemakkelijk demagogisch politiek discours af te steken.

Maar, mijnheer de minister-president, aan de andere kant stel ik vast dat u vandaag naar het parlement komt zonder duidelijkheid te bieden, zonder oplossingen voor te stellen, zonder zelfs nog maar een begin van oplossing voor te stellen, alhoewel ik ook vaststel dat sommigen binnen uw regering uw oproep tot sereniteit, uw oproep om de kalmte te bewaren, allerminst in de praktijk brengen.

Als ik mevrouw Gennez en enkele andere socialistische kopstukken hoor, meen ik te mogen zeggen dat het vooral leden van uw eigen regering en uw eigen meerderheid zijn die vandaag het vuur oppoken en die, in plaats van olie op de golven, olie op het vuur gieten. Steek de hand dus in eigen boezem en schep orde binnen de rangen van uw eigen meerderheid en uw eigen regering.

Mijnheer de minister-president, ik wil naar aanleiding van uw verklaring vijf concrete vragen stellen. Wat zal de regering doen om het financiële belang van de Vlaamse steden en gemeenten gebeurlijk te vrijwaren? Uit allerlei verklaringen van burgemeesters blijkt immers dat daar heel wat om te doen is.

Zal de regering als aandeelhouder inspanningen doen om de uitverkoop van Dexia aan Frankrijk tegen te gaan en te verhinderen dat de kredietverstrekker van de Vlaamse steden en gemeenten in Franse handen komt?

Wat is de verantwoordelijkheid van de bestuurders van Dexia, en in het bijzonder van de politici in de raad van bestuur en het strategisch comité van Dexia? Meent de Vlaamse Regering niet dat er in het kader van de huidige crisis ook een onderzoek moet worden gevoerd, hetzij door een parlementaire onderzoekscommissie, hetzij door een andere instantie, zoals het Rekenhof, naar wat er is fout gelopen en blijkbaar nog steeds fout loopt bij Dexia?

Vorige week heeft minister Van Mechelen op deze tribune, naar aanleiding van het actualiteitsdebat over de financiële crisis, verklaard dat alles oké was bij Dexia. Er waren geen problemen, men had de zaak onder controle. Vandaag blijkt evenwel dat er wel degelijk ernstige problemen zijn en dat de inspanningen die men de vorige weken heeft gedaan, blijkbaar niet tot afdoende oplossingen hebben geleid.

De vraag is natuurlijk wie wie bij de neus neemt. Maakt u zichzelf, als regering en als minister van Financiën, wat wijs? Of zijn het de bankiers die u wat wijsmaken? Ook op dat vlak hadden we graag een duidelijke analyse gehad van de problemen die zich momenteel voordoen, en van de oplossingen die u denkt te moeten bieden.

Mijnheer de minister-president, ik heb vastgesteld dat u vandaag geen oplossingen brengt. Maar blijkbaar hebben bepaalde leden van uw meerderheid en voorzitters van meerderheidspartijen wél oplossingen, en wensen zij die ook op te dringen aan uw regering, waarbij ze u ook nog allerlei verwijten maken. Hoe reageert u daarop, mijnheer de minister-president? En hoe reageert u, mijnheer Van Mechelen, als minister van Financiën, op het voorstel van de sp.a bij monde van voorzitzer Caroline Gennez, om over te gaan tot wat in feite de nationalisering is van de Belgische tak van Dexia?

Ik spreek me niet uit over het al dan niet nationaliseren of de noodzaak daarvan. Ik ken het dossier onvoldoende, en ik durf in alle openheid toe te geven dat ik mezelf absoluut niet als een expert ter zake beschouw. Schoenmaker, blijf bij uw leest. En dat geldt niet alleen voor mij, maar misschien nog veel meer voor de voorzitzer van de sp.a.

Wat is er aan de hand binnen deze meerderheid en binnen deze regering, dat men op een dergelijk cruciaal moment en in zo'n belangrijk dossier voor de kleine spaarders en beleggers en de gemiddelde Vlaming, die de dupe dreigt te worden van dit debacle, opnieuw niet in staat is om uit één mond te praten en duidelijke beslissingen te nemen? Ik heb u hetzelfde verwijt al gemaakt naar aanleiding van de fameuze dialoog van gemeenschap tot gemeenschap, waar men evenmin op dezelfde lijn zat en waar men evenmin uit één mond sprak.

Beslissingen en een duidelijke analyse heb ik hier van u niet gehoord. De enige die vandaag en gisteren als één fractie binnen deze regering heeft gesproken, is de sp.a.

Ik heb de indruk dat u onder curatele staat van diezelfde sp.a die u vandaag allerlei standpunten wil opdringen, terwijl u zelf niet bij machte bent om duidelijkheid te bieden en vertrouwen te brengen bij de vele kleine spaarders en beleggers die zich vragen stellen bij dit alles, maar zich ook vragen stellen bij de besluiteloosheid en het geruzie van uw regering. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik sluit me aan bij de oproep van de minister-president om in deze moeilijke omstandigheden en met de grote verantwoordelijkheid die wij allen hebben ten aanzien van de financiële crisis en het spaargeld van zovele miljoenen Vlamingen, blijk te geven van koelbloedigheid.

Vorige week hebben we een debat gehouden waarin we de Vlaamse Regering hebben gesteund in het financieel actieplan dat is uitgewerkt om de kapitaalstructuur van Dexia te versterken. Daar bestond in dit Vlaams Parlement een consensus over. We moeten ons daaraan houden. Wij zijn geen bankiers. Wanneer een overheid in een kapitaalstructuur treedt, moeten we opletten dat het parlement of de politiek niet de koers van een bank gaan bepalen. In het verleden hebben we in dit Vlaams Parlement ook al gezegd dat het niet aan de overheid was om ondernemer te spelen, scheepskredieten te beheren, of om te zeggen hoe de toekomst van deze of gene onderneming eruit moet zien. We moeten dat overlaten aan de mensen die daarvoor verantwoordelijk zijn gesteld. Bij Dexia is nu een nieuwe leiding aangesteld.

Gisteren hebben we in de commissie voor Financiën met minister Van Mechelen nog uitgebreid van gedachten gewisseld over de participatie van de Vlaamse overheid in Dexia. Voor een keer ben ik het eens met de heer Dewinter dat we hier niet aan partijpolitiek moeten doen: we moeten kijken naar het algemeen belang. Men kijkt uit naar wat de overheden en de financiële groepen doen. Tenslotte gaat het om het spaargeld van zovele miljoenen burgers.

Die financiële crisis zorgt ook voor een weerslag op de reële economie. In de vooruitzichten van de studiedienst van ING stond vanochtend dat we in het derde en vierde kwartaal eigenlijk al een negatieve groei kennen van 0,2 à 0,1 procent. Die recessie zal zich wellicht ook in de eerste helft van volgend jaar voortzetten zodat we bijna een heel jaar lang geconfronteerd zullen worden met een negatieve economische groei. Men verwacht ook, na vier jaar daling van de werkloosheid, dat de werkloosheid opnieuw zal stijgen. Agoria waarschuwt voor banenverlies. Er zouden 3000 jobs verloren kunnen gaan, 1 procent van de werkgelegenheid in de technologiesector. De bedrijven schroeven

hun investeringsprogramma's terug, en het consumentenvertrouwen is aangetast door het vertrouwens- en vermogensverlies van zovele spaarders en beleggers.

De kredietcrisis dreigt zware gevolgen te hebben voor de economie, niet alleen in België, maar ook in de Verenigde Staten en de rest van Europa. Het is een kwestie van vertrouwen. Hoe sneller het vertrouwen in de financiële sector wordt hersteld, hoe sneller de kredietmogelijkheden opnieuw kunnen worden aangewend voor de financiering van investeringen. Dat moet de consumenten opnieuw vertrouwen geven en de economie en de werkgelegenheid in de toekomst vrijwaren.

We horen dat de gouverneur van de Nationale Bank over de ergste crisis sinds de jaren dertig spreekt. Deze morgen lees ik dat ook de Fed-voorzitter teruggrijpt naar moeilijke situaties uit de jaren dertig. We moeten ook niet panikeren. In de jaren dertig daalde de industriële productie met 30 procent. Hier spreken we over een zware recessie met een negatieve economische groei. Maar we zitten natuurlijk niet in de jaren dertig. We moeten oppassen met bepaalde vergelijkingen te maken waarmee we de atmosfeer nog slechter maken.

We gaan door een heel moeilijke periode. Het vertrouwen in de economie moet worden hersteld. In de eerste fase moet dat gebeuren door het herstel in onze banken en onze financiële instellingen, zodat de spaarders gerustgesteld kunnen worden, de kredietstroom naar de ondernemingen op gang gebracht kan worden en we op die manier een bijdrage kunnen leveren in de strijd tegen deze mondiale crisis, waarvan we natuurlijk ook de weerslag in Vlaanderen ondervinden.

Onze fractie steunt de oproep tot koelbloedigheid. We hopen dat alle overheden tijdens de volgende weken aan hetzelfde zeel zullen trekken en dat we ook in het Vlaams Parlement die koelbloedigheid ontwikkelen. Een partijpolitieke strategie zou nefast zijn voor heel de economie. Dat zou van ons, politici, niet verantwoord zijn. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mijnheer Van Rompuy, het klopt natuurlijk dat we nu die prognoses krijgen van ING en de Nationale Bank. Op vraag van de heer Gabriels heb ik vorige week gezegd dat ik de zaak uiteraard ook opvolg en werk maak van de waarborgregeling. Volgende vrijdag zal ik de Vlaamse Regering daar ook over aanspreken.

Ik heb ook contacten gehad met Febelfin. Men zegt me dat de investeringskredieten tot op heden niet dalen. We lezen echter natuurlijk allemaal de prognoses van een aantal studiediensten. Het spreekt voor zich dat die mensen zeer deskundig onderzoek doen. We mogen echter

niet beginnen met berichten te lanceren die leiden tot een selffulfilling prophecy. Ik zal daarover zeker een nota voorleggen aan de regering.

Het is wel zo dat de centrale banken zonet beslist hebben om de rente wereldwijd te verlagen. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

De voorzitter: Mevrouw Vogels, we hadden afgesproken dat alle fracties eerst het woord zouden nemen en dat daarna de replieken zouden volgen. Ik stel voor het woord te geven aan de heer Gabriels.

Mevrouw Mieke Vogels: Dit is een democratisch debat. Als minister Ceysens het woord mag nemen, zie ik niet in waarom ik zou moeten zwijgen. Ik kan u ook gerust stellen. Ik zal mijn koelbloedigheid niet verliezen.

De voorzitter: Mevrouw Vogels, kunt u dan heel kort zijn?

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer Van Rompuy, het verbaast me dat u hier op de tribune staat als een weerman die het slechte weer komt voorspellen: donkere wolken, donderwolken, bliksem. Wij zijn niet verkozen als weermannen of weervrouwen. We zijn verkozen als politici om te handelen en daadkrachtig op te treden, en antwoorden te geven aan de bevolking wanneer problemen als deze, die niet door de politiek werd gecreëerd, maar wel door bankiers die zich onrechtmatig hebben gedragen, ontstaan. De bevolking verwacht van ons oplossingen en geen donderpreek.

We zijn geen weermannen, maar politici die moeten handelen en debatteren!

De voorzitter: De heer Gabriels heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels: Mijnheer de minister-president, dames en heren leden van de regering, beste collega's, ik zou me ook willen aansluiten bij de oproep die minister-president Peeters namens de Vlaamse Regering naar voren heeft gebracht om hier gezamenlijk de sereniteit en de koelbloedigheid te bewaren, en verantwoordelijkheidszin op te brengen. Eigenlijk is dat ook een oproep voor iedereen in het Vlaams Parlement.

Ieder van ons is gedeeltelijk medeverantwoordelijk voor de sfeer die in de loop van de komende dagen kan worden geschapen. Het gaat om het formuleren van een antwoord op een vraag die wereldwijd op ons afkomt. Elke ondoordachte verklaring of insinuatie voedt de onrust en de paniek. De Vlaamse spaarder en de kleine belegger zouden daar de dupe van worden.

Bankspecialisten hebben berekend dat elke negatieve verklaring tot een terugval met 10 tot 20 eurocent per aandeel kan leiden. Dit moet er ons toe aanzetten op

een volwassen manier de nodige verantwoordelijkheidszin aan de dag te leggen. We moeten ervoor zorgen dat dit niet verder escaleert.

Het betreft hier een internationaal gebeuren. Wie die naar ons eigen land tracht te extrapoleren, praat vooral voor de eigen winkel. Dit is echter het laatste waar we nu behoefte aan hebben. We moeten de zorgen van de kleine spaarders, de aandeelhouders en de hele economie delen. Daar hebben we behoefte aan.

De door de heer Van Rompuy gemaakte vergelijking met de situatie in 1928 of in 1930 lijkt me niet relevant. Als historicus kan ik hier verklaren dat de omstandigheden toen toch heel anders waren.

Het komt er vooral op aan in de loop van de komende maanden de nodige creativiteit en inventiviteit aan de dag te leggen. We moeten reageren op een manier die de Vlaamse burgers ten bate komt. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, omwille van de sereniteit van het debat zal ik me niet door de heer Dewinter laten uitdagen. Ik zal niet op zijn woorden reageren.

Net als zovele andere mensen, maken wij ons ook zorgen. De aandeelhouders, de beleggers, de burgers en de overheden maken zich zorgen. We stonden allemaal achter de maatregelen die vorige week zijn genomen om de problemen van Dexia op te lossen. Blijkbaar volstonden deze maatregelen niet. Ik ben het volledig eens met de stelling dat het hier een internationaal gegeven betreft. We moeten echter hier antwoorden trachten te bedenken.

De federale regering heeft een oplossing voor de problemen van Fortis geformuleerd. We hebben daar bedenkingen bij. Ik verwijs in dit verband graag naar professor De Grauwe, die het in de pers vrij scherp heeft verwoord. De federale regering heeft Fortis genationaliseerd en onmiddellijk aan BNP Paribas doorgegeven. Professor De Grauwe, die dit niet erg verantwoord vindt, vergelijkt deze oplossing met de aanpak die in Nederland is gehanteerd. Ik wil het hier trouwens niet over de communicatie van minister Bos hebben. De Nederlandse overheid nationaliseert een bank, tracht weer orde op zaken te stellen en zal vervolgens tot een valorisering overgaan. Wij hebben een bank genationaliseerd en in één beweging aan BNP Paribas overgemaakt.

Ik stel me dan ook de vraag in welke mate we bij de problematiek van Dexia betrokken waren en zijn. We zijn ondertussen aandeelhouder. We moeten een grote bekommernis ten aanzien van de andere aandeelhouders aan de dag leggen. Uit de verklaring van de minister-president

is voldoende duidelijk gebleken dat de Vlaamse Regering hier actief mee bezig is. Dat stelt me gerust.

Ik ben trouwens blij dat de federale regering heeft beslist om voor elke spaarder een bedrag van 100.000 euro te waarborgen. Ik hoop dat dit signaal volstaat om duidelijk te maken dat ieders spaargeld bij de Belgische banken veilig is. We hebben, spijtig genoeg, op een Europese initiatief moeten wachten vooraleer de Regering zelf deze maatregel heeft genomen. Indien de federale regering eerder had gehandeld dan hadden wij misschien al wat verloop van spaargeld kunnen voorkomen. De minister-president heeft dit de 'run to the bank' genoemd. We zijn in elk geval blij dat deze maatregel eindelijk is genomen. Misschien moeten we er eens over nadenken hoe we een dergelijke bescherming ook kunnen invoeren voor de vele mensen die aan pensioensparen doen.

Mijnheer de minister-president, mijn vraag was vooral in wat en hoe we bij Dexia betrokken zijn. We zouden het echt niet goed vinden indien Dexia uiteindelijk in eenzelfde scenario zou terechtkomen als Fortis. Het is voor elke spaarder, voor elke aandeelhouder, voor de bedrijfswereld en de overheden in België goed dat België greep blijft houden op Dexia. Het nationaliseren of tijdelijk nationaliseren kan een antwoord zijn. Ik ga niet in op het technische aspect. Ik hoop dat Petercam jullie daarover goed informeert. De doelstelling moet wel zijn dat Dexia helemaal of voor het grootste deel in Belgische handen blijft en zo vanuit België de belangen van de spaarders, overheden en aandeelhouders kan blijven verdedigen.

Mijnheer de minister-president, weet u iets over de houding van Frankrijk? Ik hoop dat er voldoende contacten zijn met de Fransen want ook zij hebben waarschijnlijk een agenda. De berichten die wij daarover lezen in de kranten, zijn misschien overdreven maar baren mij toch zorgen. Het is nodig dat we snel goede en duidelijke antwoorden vinden voor Dexia.

Mijnheer Van Rompuy, ik ben het met u eens: we kunnen vandaag niet inschatten wat de consequenties van deze financiële crisis voor de economie zullen zijn. Misschien wordt het nog veel erger. Al lees ik vandaag het bericht dat men ervan uitgaat dat door de input in de economie in de Verenigde Staten de economie toch een push zou krijgen. Ik wil geen onheilsprofeet zijn en ik hoop dat we door een krachtadig optreden de mogelijk negatieve effecten op de economie kunnen terugdringen. Dat moet op een internationaal niveau gebeuren, wij kunnen het enkel over onze eigen banken hebben.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers,

collega's, ik moet het niet hebben over waar wij staan: we hebben daarnet gehoord wat de regering zal doen, wat wij zullen doen. Wij, dat is dan, denk ik, de Vlaamse Regering, en onze gemeenten. Vorige week kondigde de Vlaamse Regering aan 500 miljoen euro kapitaalsinbreng in Dexia te zullen steken, en ook de gemeenten zouden een bijdrage leveren via de gemeenteholding. Voor de Vlaamse Regering was het duidelijk dat het om een tijdelijke kapitaalsinbreng zou gaan. Eens de crisis voorbij, zou zij er zo snel mogelijk uit stappen.

Nu komt de minister-president zeggen: "Wij blijven koelbloedig, wij zijn doortastend, wij hebben allemaal eenzelfde visie en eenzelfde strategie." Koelbloedig? Oké. Hij bleef en hij blijft koelbloedig. Doortastend? Dat weet ik niet. Ik heb, vooral op federaal niveau, allerlei verklaringen gehoord. Ik weet niet zo goed wat de Vlaamse Regering de afgelopen dagen buiten die 500 miljoen euro heeft gedaan. Over die visie en die strategie van waaruit zij eenduidig handelt, heb ik niets gehoord. Toch is dat nogal belangrijk. Om koelbloedig te blijven, heb je geen visie nodig. Maar om doortastend te handelen, heb je een visie en een strategie nodig. En daarover heb ik niets gehoord.

Ik denk dat we het over een aantal dingen eens zijn. We zijn voorstander van een stabiel financieel systeem. We zijn voorstander van een bescherming van de kleine spaarder en de belegger. Ik denk dat de meesten van ons, vooral onze burgemeesters en schepenen, automatisch zullen zeggen dat ze ervoor zullen zorgen dat onze gemeenten zeker geen nadeel zullen ondervinden. Dexia is immers een beetje de melkkoe van de gemeenten.

Verder is het de vraag wat we gaan doen met ons aandeel in Dexia. Welke grote strategische opties nemen we? Mijn vraag is dan ook een klein beetje wat onze gemeentebestuurders de voorbije jaren in de raden van bestuur hebben uitgericht. Welke visie hebben ze ontwikkeld en welke grote strategische optie is er genomen? Ik ga ervan uit dat alle mensen die erin zetelen, aangeduid zijn – namens de gemeente of via een christelijke arbeidersbeweging – omwille van hun financiële deskundigheid. We veronderstelden dat zij daar veel tijd zouden insteken en dat ze ook wisten wat ze daar moesten gaan doen. Ik stel jammer genoeg vast dat men Dexia te veel als een bank zoals een andere heeft gebruikt. Men is gewoon mee ingestapt in het internationale financiële systeem. Men heeft het Gemeentekrediet, later Dexia, gewoon gebruikt als een 'cash cow'.

Ik geef wat cijfers van de afgelopen tien jaar. Ongeveer twee miljard euro is vanuit Dexia naar de gemeenten gevloeid. Er was weinig discussie over de manier waarop dat geld was verdiend, als het maar binnenkwam. Dan is het maar de vraag of we in het licht van de evolutie van het internationale financiële systeem, daarmee moeten voortwerken. Moeten we niet stellen dat er

sommige dingen kunnen en andere weer niet? Dat is de visie en de strategische optie die we moeten onderzoeken. We moeten daarover een duidelijke lijn uittekenen. Ik denk niet dat er op dezelfde wijze kan worden voortgewerkt, wat ook de oplossing is die er uit de bus zal komen.

Voor mij is de discussie over een al dan niet nationalisatie, mijnheer Sannen, een vraag van tweede orde. Eerst moet men weten wat men wil in het licht van het internationale financiële systeem. Men moet duidelijk stellen, of het nu de Vlaamse overheid is of de gemeente, welke rol men wil spelen en ook waaraan men niet meedoet. Aan speculatie willen we bijvoorbeeld niet meedoen. We willen teruggrijpen naar onze corebusiness. Dat is zeer belangrijk nog voor we de manier bespreken waarop we het zullen doen.

De heer Ludo Sannen: Ik denk dat men juist de dingen moet omdraaien. Er moet eerst voor worden gezorgd dat er stabiliteit komt en de bank weer op orde komt. Als nationaliseren op korte termijn daarbij hoort, moet men dat ook doen. Vervolgens moet worden nagedacht hoe de overheid op lange termijn met onze gelden moet omgaan, en ook welke rol de overheid in het bankwezen kan worden toebedeeld. Daarover ben ik het volledig met u eens.

Ik ben het niet eens met de heer Van Rompuy als hij stelt dat dit alleen maar aan financiers moet worden overgelaten. Dat is een antwoord dat we op langere termijn moeten geven. We zullen ook onze regelgeving over het bankwezen moeten aanpassen, maar op korte termijn moeten we er alles aan doen om de zaak te stabiliseren, de spaarders en de beleggers gerust te stellen en ervoor zorgen dat Dexia kan blijven functioneren. Daarna moeten we inderdaad fundamentele vragen stellen.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer Sannen, we moeten het hebben over de zeer korte termijn, het onmiddellijke. Dat moet dan inderdaad stabiliteit en bescherming bieden, maar de rest behoort niet tot de lange termijn. Als men als overheid ergens instapt, moet men ook weten waarom.

Ik heb de minister-president "het is tijdelijk" horen zeggen. Met de evolutie van de laatste dagen vraag ik u, mijnheer de minister-president, wat de visie van de regering is? Is het tijdelijk? Wat betekent tijdelijk? Er zijn er die iets "onmiddellijk en onverwijld" goedkeuren; daarom is het soms interessant om te weten wat dit betekent. Wat is, naast stabiliteit en bescherming van de kleine spaarder, de strategische visie als overheid – want zelfs als de Vlaamse Regering uittreedt, blijven de gemeenten in Dexia, veronderstel ik – participeren in een financieel-economisch systeem. We moeten er echt voor gaan dat de financiële sector, en zeker Dexia,

ten dienste staat van de gehele economische sector en niet zomaar meespeelt in internationale kapitaalbewegingen en in internationale speculatieve bewegingen. *(Applaus bij het Vlaams Belang en Groen!)*

De voorzitter: De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, mijnheer de minister-president, u hebt eigenlijk geen verklaring gebracht in de echte parlementaire betekenis van het woord. Ik begrijp uw verklaring als een oproep tot sereniteit en als een oproep om het vertrouwen niet te doorbreken. Het laatste wat u van de oppositie zou kunnen zeggen, is dat zij zich onverantwoordelijk opstelt. Vorige week is hier, naar mijn aanvoelen, een goed en correct debat gevoerd, waarin er zelfs vanuit het hele parlement steun was voor de maatregelen die de regering genomen had. Toen heette het nog dat men zich geen zorgen moest maken over Dexia. Er zouden nieuwe, vertrouwenwekkende maatregelen komen, het kapitaal werd verhoogd, zowel van Belgische als van Franse zijde.

Maar je kunt niet ontkennen dat sindsdien de situatie veranderd is en dat de maatregelen – het aanstellen van Jean-Luc Dehaene, het verhogen van het kapitaal, het verhogen van de waarborg, de Europese maatregelen – niet geholpen hebben. Er is een run op de bank. Het aandeel doet het niet goed – ik zal me heel zacht uitdrukken. Het vertrouwen is niet hersteld en de maatregel waardoor kapitaal ingebracht is, heeft bijkomend geleid tot een blokkering. De echte blokkeringsminderheid die de Fransen hebben, leidt ertoe dat de hele publieke opinie in Vlaanderen kennis kan krijgen van een greep naar de macht – die imminent zou zijn – door de Franse regering, van een verrottingsstrategie – dat zijn termen die in de kranten staan – van een poging tot uitroking – woorden van de voorzitter van sp.a. U zult dus begrijpen, mijnheer de minister-president, dat er vragen zijn.

U bent komen zeggen dat er gisteren een kernkabinet was, maar dat wisten we al. Dat u Petercam hebt aangesteld, dat wisten we al. Dat u juridisch advies gaat vragen, dat is een goede zaak. Dat u om 14 uur met de regering bent samengekomen, dat wisten we ook want daarom is het debat uitgesteld. Maar inhoudelijk hebt u niets aangebracht en daar kunt u uw redenen voor hebben. U hebt gezegd dat u koelbloedig moet zijn en doortastend zult zijn. Geef toe, dit laat alle vragen onbeantwoord. Als toemaatje zegt u dat de regering vanavond om 20 uur opnieuw samenkomt. Dat is in een notendop wat u gezegd hebt: "We hebben al twee keer vergaderd en we gaan nog eens vergaderen en we zullen proberen op één lijn te komen met alle regeringen in dit land."

Dat is een goede doelstelling en iets wat je kunt nastreven. Maar ik hoop dat uw niet-inhoudelijk antwoord niet te maken heeft met een interne verdeeldheid. Er zijn

publieke verklaringen uit de meerderheid die aan duidelijkheid niet te wensen overlaten: nu moet er genationaliseerd worden, de Fransen roken ons uit enzovoort. U kunt niet zeggen dat de oppositie in dezen de zaken heeft laten escaleren.

De vragen blijven dus. Dit is geen partijpolitiek. Wat met FSA? Wat is de weerslag van FSA op het geheel? Zal FSA zijn weerslag hebben op de Belgische poot of alleen op de Franse? Wat met de mogelijke splitsings-scenario's? Wat met mogelijke nationaliseringsscenario's? Wat met de belangen van de aandeelhouders hier? Wat met de verankeringsgedachte, die u aangewengeld hebt in oktober 2007? In april 2008 hebt u gezegd dat u de captains of finance gecontacteerd hebt om in Vlaanderen middelen te mobiliseren om in zulke gevallen te kunnen gaan verankeren.

Ik hoef u niet te zeggen dat de maat vol is inzake ontankering. Sabena mocht destijds absoluut niet fuseeren met KLM, in de energiesector is er de greep van het Franse SUEZ op Electrabel, de Generale Maatschappij mocht absoluut niet scheep gaan met ABN AMRO en nu zitten we nog met Fortis dat ontmanteld is, dat verkocht is aan Nederland en voor de rest, met de lekkere activa, verkocht is aan de Fransen.

Mijnheer de minister-president, die vragen blijven allemaal. Ik denk dat de spaarder, de belegger, de gemeenten, de Vlaamse belastingbetaler recht hebben op uitleg.

U zegt dat de Vlaamse Regering vanavond om 20.00 uur opnieuw vergadert. Ik zou u dus willen vragen dat we een nieuwe verklaring, maar deze keer een echte verklaring, krijgen van de regering, op het moment dat een beslissing is genomen, al dan niet in samenspraak met de andere regeringen.

Ik vond het weinig zinvol om de vergadering van deze assemblee met een uur uit te stellen, om dan te moeten horen dat er alleen maar een oproep is tot koelbloedigheid en dat u doortastend zult zijn, maar voor de rest niets kunt aankondigen.

Ik kan begrijpen dat u op dit ogenblik niets kunt zeggen. U kunt daar goede redenen voor hebben. Nogmaals, ik hoop dat het niet komt door interne verdeeldheid, maar dan wil ik toch, mevrouw de voorzitter, dat hier een echte verklaring komt van de regering en we hier ook een echt debat kunnen voeren, op het moment dat daartoe aanleiding is. *(Opmerkingen)*

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, ministers, collega's, ik heb eerst nog een boodschap voor de heer Gabriels, maar ik wil gerust sereen blijven. Sereniteit is een vreemd begrip geworden vandaag, vind ik.

Mijnheer Gabriëls, u zei dat we allen mee verantwoordelijk zijn voor deze crisis. Met alle respect: spreek voor uzelf. Ik vind dat ik niet verantwoordelijk ben voor deze crisis, want u zei dat tegen iedereen. Dat wou ik u toch even laten weten.

Als het over verantwoordelijkheid gaat, gaat het over hoe men omgaat met belastinggeld van de burger om banken te redden en spaarders te vrijwaren en hoe men omgaat met overheidsgeld om beleggers te overtuigen.

Ik heb soms de indruk, na het beluisteren van de vorige sprekers, dat een actualiteitsdebat niet mogelijk was, niet zozeer vanwege de paniek die zou ontstaan, omdat iedereen naar de bank zou lopen, maar omdat het in de regering niet allemaal koek en ei is. Maar daar ga ik niet dieper op in.

Ik wil wel een sereen debat voeren. Vorige week hadden we hier wel een sereen debat, denk ik, en hebben we wel de correcte vragen gesteld over de situatie die er toen was. Toen zei minister Van Mechelen dat het rechtstreekse risico voor spaarders en ondernemingen structureel is weggenomen en het herstel kan worden ingezet. Dat waren letterlijk de woorden van de minister – we zien nu hoe snel het kan gaan. Een week later zitten we in een andere situatie, en dat is toen ook aangehaald.

Ik ga daar niet te diep op in, want dan wordt er weer gezegd dat het partijpolitiek wordt gespeeld. Maar er is toch wel een bedenking. Natuurlijk zullen alle hens aan dek nodig zijn. Dat verwachten we ook en ik denk dat de burger dat ook verwacht. Maar Fortis zijn we kwijt, is uitverkocht dankzij Frankrijk en Nederland. Dexia is toch wel een ander verhaal. Er is toch iets dat me stoort, want wat blijkbaar voor Dexia wel kan, kon blijkbaar niet voor Fortis.

Als we de geruchtenmolen analyseren – want de geruchten volgen elkaar in hoog tempo op –, zou men kunnen stellen dat een overheid de miljarden die ze gerecupereerd heeft door het niet bij Fortis te doen, nu bij Dexia wel kan gebruiken. Dan vraag ik me af waarom voor Dexia kan wat niet voor Fortis kon, met de nadruk op kon.

Dexia, de bank van de lokale besturen, ligt de politiek na aan het hart. Ik heb ook de quote gelezen van een regeringslid: “Voor Dexia willen we heel ver gaan.” Dan vind ik, als we vragen hebben, dergelijke verklaringen toch wel verdacht en zorgen die voor een sfeer. Dat gebeurt niet door de oppositie of het parlement, als vragen worden gesteld over wat de richting is.

Ik deel de mening van de heer Bourgeois. Mijnheer de minister-president, u hebt een verklaring gegeven. Het is goed dat er een verklaring is, maar ik had hier liever een debat gevoerd waarbij we vragen konden stellen en iedereen zijn opmerkingen kon geven. Ik vind niet dat u

ons dan verantwoordelijk moet stellen als er onrust is in de banksector.

Als het gaat over de bank van de politici, dan kan blijkbaar meer en dan kan de regering met spoed bijeenkomen. Als het gaat over verantwoordelijkheid: in de raad van bestuur zitten politici, vertegenwoordigers van de gemeenten, de politiek dus, om het maar met een begrip te omschrijven. Het zijn politici die op jaarbasis veel geld verdienen om daar te zitten en om rampen te voorkomen, of minstens om op voorhand pogingen te ondernemen dat dergelijke zaken niet gebeuren. Dat is wel een kwestie van verantwoordelijkheid. In dit parlement wordt er heel veel gepraat over het nemen van verantwoordelijkheid in de politiek. Ik vind dat bestuurders in de raad van bestuur van Dexia ook verantwoordelijkheid moeten nemen en dat dat ook gezegd mag worden. Wij spelen hier geen partijpolitieke spelletjes, maar ik heb de indruk dat niet de belangen van de bevolking of de belastingbetaler het richtsnoer zijn, maar wel het vrijwaren van de macht van politieke en kapitaalkrachtige groepen. Dat is misschien de garantie voor de spaarder van Dexia. Eigenlijk gebruik je belastinggeld om die belangen in de banksector te dienen.

Dexia mag dus blijkbaar wat moeite kosten, Fortis wat minder. Ik vraag me af welke bank morgen of overmorgen? Dat mis ik in uw verhaal. Morgen is het misschien KBC of een andere bank, je weet het niet, het verandert elke vijf minuten. Ik wil vandaag horen wat de Vlaamse Regering van plan is met alle banken, met de volledige sector. Welke visie hebt u? Zult u in het parlement nog eens langskomen als u opnieuw geld nodig hebt bij een of andere strategische beslissing, want het Toekomstfonds is op? Zult u ons raadplegen? Zult u ons inlichten? Ik zou uw visie op termijn willen horen. Dat is uw verantwoordelijkheid nu, niet straks op de televisie of het internet, en dat we dan vernemen dat u het in de gangen hebt verteld terwijl u het misschien al wist.

Hoe zit het met de garanties voor de spaarders? Hoe zit het met beleidsdaden voor spaarders en beleggers? We zijn natuurlijk een kleine regio in heel Europa en de wereld op dat vlak en in het spel van het geld, maar we vragen beleidsdaden ten aanzien van de burger om minstens het gevoel te geven dat we nog iets te zeggen hebben aan de banken. Het gaat niet over één bank, het gaat over veel meer. Dat heb ik daarnet ook niet gehoord. Ik heb hier een verklaring gehoord die de rust moet herstellen. Ik denk dat hier veel meer rust aanwezig is dan in uw regering. Ik hoop dat u nu zult antwoorden en uw plannen op tafel leggen, want ik heb ze niet gezien.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, dames en heren ministers, ook wij willen onze bekommernis

voor de kleine spaarder en belegger even accentueren. In deze tijd is het belangrijk om het vertrouwen van hen te herstellen, voor zover dat moet worden hersteld, en in ieder geval te versterken. Het gaat ook over de bedrijven, dat is hier nog niet aangehaald. Als de financiële problemen van de banken voortduren, zullen ook bedrijven voor hun kredietlijnen en liquiditeiten in de problemen komen. Dan is een economische recessie niet veraf. Ik denk dus dat we de crisis van vandaag niet mogen onderschatten maar dat we ook niet moeten panikereren. Mijnheer de minister-president, daarom zijn ook wij blij dat u dit dossier snel en van dichtbij opvolgt en dat u de gepaste maatregelen zult nemen als dat nodig is.

Tot slot wil ik onderstrepen dat steden en gemeenten in dit verhaal buitengewoon belangrijk zijn. Ik lees net op de website van De Standaard dat een burgemeester verklaart dat hij werken zal uitstellen omdat hij vreest dat de inkomsten via Dexia-aandelen en dergelijke zullen verminderen. Als het zo verder gaat, gaan we een slechte richting uit. Ik wil iedereen oproepen om de rust te bewaren en zelf niet mee te doen aan de 'bank run', te doen alsof het nu zo slecht gaat, onze aandelen verkopen of negatieve perspectieven de wereld in sturen. Het gaat niet goed, maar laat ons in dezen alle krachten bundelen om die crisis aan te pakken en naderhand, in de hoop dat we geen recessie zullen kennen en dat we ons kunnen herstellen, de situatie grondig analyseren, de nodige maatregelen nemen om het vertrouwen in de banksector te herstellen en de regels met betrekking tot kredieten te herbekijken.

Mijnheer de minister-president, wij rekenen op u en uw regering om de kleine spaarder en belegger en de Vlaamse bedrijven een steun in de rug te geven. Ik hoop ook dat Dexia morgen een beetje van ons allemaal kan zijn en geen uitsluitend buitenlandse groep zal zijn, maar dat we het bedrijf voor een deel bij ons kunnen verankeren. *(Applaus bij sp.a + VlaamsProgressieven)*

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik dank alle collega's die hier de koelbloedigheid en doortastendheid hebben onderstreept. Dat is het enige en terechte signaal dat op dit moment vanuit het Vlaams Parlement kan vertrekken. Dat is heel belangrijk omdat heel wat mensen in Vlaanderen zich zorgen maken over wat er met hun deposito's en aandelen zal gebeuren. Het siert dit parlement, toch voor de betogen die in die richting gingen, dat het een warme oproep doet en de koelbloedigheid bewaart.

Ik heb veel problemen met degenen die Dexia nu slecht kaderen. Uitspraken zoals die van de heer Verstrepen zijn volledig misplaatst, omdat hij zeer goed weet dat Dexia een probleem heeft met FSA, dat de financiële crisis begonnen is in de Verenigde Staten en dat daar de oplossingen moeten worden gevonden. Er is een probleem van liquiditeit buiten België, daar moet dat

worden opgelost. Alle andere uitspraken, zoals zeggen dat Dexia niet rendabel of solvabel zou zijn, zijn op dit moment onverantwoord en naast de kwestie, omdat het in de eerste plaats de Vlaamse Regering is die alles doet om de belangen van de aandeelhouders, van de kleine Vlaamse spaarders, van de gemeenten en steden te vrijwaren.

Het is juist, collega's, dat als u een verklaring vraagt, ik die geef, maar ik kan geen verklaring geven als ik niet de juiste visies, conclusies en richting hier publiek kan geven, omdat niet alleen u luistert, maar honderdduizenden spaarders en kleine aandeelhouders heel goed luisteren naar wat ik hier zeg. U mag van alles zeggen, dat is deel van het parlementair debat, maar ik spreek hier als minister-president. Heel de Vlaamse Regering zit op één lijn en zal die lijn aanhouden, samen met de federale regering en alle betrokkenen.

U kunt vragen om iets meer te zeggen, maar ik zeg niets meer omdat al wat ik hier nu zeg, over één, twee of drie uur volledig achterhaald kan zijn. Dan heeft dat heel weinig zin. *(Applaus bij CD&V en Open Vld)*

Als wij duidelijke en concrete engagementen hebben genomen, dan staat de Vlaamse Regering hier klaar om tekst en uitleg te geven en het debat aan te gaan. Ik hoop dat we ondertussen samen kunnen zoeken naar voorstellen. Ik heb geen enkel concreet voorstel gehoord van de oppositie hoe we dit probleem kunnen oplossen. *(Rumoer)*

We zullen met de Vlaamse Regering werken aan oplossingen en als die er zijn, dan communiceren we daarover. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, in uw inleidende verklaring kon ik u nog enigszins volgen. U zei: ik had nog geen concrete voorstellen namens de Vlaamse Regering, we zijn er nog niet uit, wacht nog even en ondertussen proberen we het vertrouwen te herstellen. Geef ons nog wat tijd en ruimte tot we alles op een rijtje hebben, tot we de zaken goed hebben geanalyseerd en daarna tot een conclusie kunnen komen.

Wat u nu in uw repliek vertelt, doet mijn haren ten berge rijzen. Enerzijds zegt u dat de oppositie onverantwoord is en geen enkel voorstel heeft. U zegt: neem het ons niet kwalijk dat we hier niets zeggen want wat ik hier zeg, zeg ik niet alleen aan u, maar aan de hele bevolking en dus zou ik daarmee misschien een en ander in het gedrang kunnen brengen en het vertrouwen van de bevolking kunnen schokken. Met dat soort uitspraken doet u de bevolking nog meer twijfelen. U roept nog meer vragen op dan er al zijn, u creëert nog meer onduidelijkheid en daardoor brengt u het vertrouwen aan het wankelen.

Wat me nog meer schokt, is dat u, zoals het een goed politicus betaamt, uw pijlen richt op de oppositie, terwijl het probleem niet rijst bij de oppositie, maar bij uw eigen meerderheid, namelijk bij één fractie ervan. Die veroorlooft het zich al wel om publiek, in de media, allerlei uitspraken te doen over hoe zij denkt dat het zou moeten gebeuren. Ze stelt een nationalisering voor van de Belgische tak van Dexia. Of, dames en heren van sp.a, heb ik het verkeerd gehoord toen ik deze ochtend uw voorzitter, mevrouw Gennez, dat allemaal heb horen verklaren op Radio 1, op de VRT-radio?

Steek dus de hand in eigen boezem. Roep uw eigen meerderheid op tot sereniteit, maar schiet niet op de oppositie, want u richt uw pijlen op de verkeerde. Wij hebben de sereniteit bewaard. Het is overigens niet aan de oppositie om wat dit betreft concrete voorstellen te doen, omdat wij niet de informatie kennen die u hebt, omdat we niet beschikken over de analyses waarover u hopelijk wel beschikt, omdat we niet in onderhandeling zijn met de top van Dexia, noch met om het even wie uit de financiële sector. Wij doen hier wat de bevolking ons vraagt: u ondervragen en nagaan welke maatregelen u neemt, wat uw analyse is van de huidige omstandigheden, wat de verwachtingen zijn voor de toekomst en hoe u denkt het vertrouwen van de bevolking, van de beleggers en de spaarders, in Dexia en in het financiële gebeuren in het algemeen te kunnen herstellen.

Mijnheer de minister-president, dan verwijten richten op de oppositie, betekent alleen maar kiezen voor de vlucht vooruit. U ontvlucht uw verantwoordelijkheid door dit te doen, en u durft de vinger niet op de wonde te leggen. De wonde, die bevindt zich in uw eigen meerderheid, bij sp.a, die probeert u een scenario op te dringen, terwijl u zelf blijkbaar niet bij machte bent om krachtadig, resoluut en met enige fermheid een beslissing te nemen. Uw regering beslist niet omdat u het oneens bent, omdat u op dit ogenblik ruzie aan het maken bent. Dat is het ergste wat ons op dit moment kan overkomen. Steek dus de hand in eigen boezem, maar wentel uw verantwoordelijkheid niet af op de oppositie, want dat is intellectueel en politiek niet correct. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Jurgen Verstrepen: Ik ben begonnen met het woord ‘sereniteit’. Ik zoek het straks even op. Blijkbaar geldt dat niet voor de minister-president. Mijnheer de minister-president, u weet dat ik u respecteer, maar wat u daar vooraan hebt gezegd en datgene waarvan u me zelfs persoonlijk hebt beticht, dat is nu eens pas echt stemmingmakerij en partijpolitiek. Dat vind ik jammer. Ik had meer van u verwacht in deze situatie. Wat u daar vooraan hebt gedaan, is proberen te beweren dat de oppositie niets doet. We hebben nota bene vorige week nog onze steun betuigd voor wat de regering zou doen. Tot nu toe heeft de oppositie altijd verantwoordelijk gehandeld in dit debat en dit gesteund. Dat kunt u opzoeken in de notulen. Het nu plots voorstellen alsof wij

verantwoordelijk zijn, en tegen alles zijn wat er gebeurt en wat u doet, is heel kort door de bocht. U legt me woorden in de mond die ik niet heb uitgesproken. Daar ben ik heel gevoelig voor. Ik vind dat men dat niet doet. (*Rumoer*)

Maar goed, dat is een andere discussie. Ik heb de indruk dat sommigen daar in extase geraken.

U legt me woorden in de mond. U bent het beleid. U bent de verantwoordelijke. U wordt aangesproken. Ik heb niet gezegd dat Dexia niet solvabel is. Dat kunt u opzoeken in het verslag van mijn betoog. U moet dat dan ook niet vertellen.

Wat een aantal mensen hier stoort, is het volgende. Wij zijn de volksvertegenwoordigers. Wij moeten inderdaad de vragen aan u stellen. Wij moeten u en uw regering controleren. Dat is onze taak. Iedereen heeft waarschijnlijk wel zijn eigen belangen, naargelang de partij, maar we spreken hier eigenlijk voor de belangen van de burger en de bevolking, voor de spaarders, voor de beleggers. Als vandaag geweten is dat door de affaire-Fortis 500.000 Vlamingen armer zijn geworden – misschien niet arm, hoewel, sommigen misschien wel, dat weten we niet – dan moet daar zeer voorzichtig mee worden omgegaan. Die verantwoordelijkheid rust op uw schouders. Dit zijn de momenten waarop u als minister-president en jullie als regering dergelijke beslissingen moeten nemen voor Vlaanderen. Dit zijn de momenten waarop u uw kiezers en stemmen waard moet zijn.

En dat bent u niet wanneer u hier doodleuk komt verklaren dat u niet weet wat u moet doen omdat het van vandaag op morgen verandert en noem maar op. Ik denk dan bij mezelf dat u nooit klaar zult zijn voor de beursvloer, want daar worden in fracties van seconden beslissingen genomen over grote bedragen. Ik vind dat u vanuit de Vlaamse Regering toch wat meer staatsmanschap mag hebben door te zeggen: “Kijk ik sta hier, we zullen het op die manier bekijken.” Dat horen we hier vandaag niet, en dat vind ik heel spijtig.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Dewinter, als het u kan troosten: wij van sp.a vinden inderdaad dat alles moet worden gedaan opdat Dexia in Belgische handen blijft. Misschien stoort dat u, maar ons niet.

Mijnheer de minister-president, ik heb er geen problemen mee dat u stelt dat u op dit moment geen antwoorden kunt geven en dat alles snel achterhaald is. Ik heb er ook geen problemen mee dat de regering een vlucht vooruit neemt, integendeel, ik hoop dat ze dat doet. Ik wil dat er wordt onderhandeld met alle gegevens, en dat wil ook zeggen met gegevens die voortdurend veranderen en die nog niet altijd even duidelijk zijn. U moet proberen om alle gegevens te verzamelen en de juiste adviezen te hebben om één doel te bereiken,

namelijk dat de spaarders en beleggers van Dexia veilig zijn, dat Dexia kan functioneren en dat Dexia hoofdzakelijk in Belgische handen blijft.

Mijnheer de minister-president, voor ons moeten er hier geen verdere verklaringen worden afgelegd, maar ik hoop wel dat u sterk onderhandelt.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord. *(Neen)*

De bespreking naar aanleiding van de verklaring van de Vlaamse Regering is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van de minister om economische basiskennis op te nemen in de eindtermen

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, vorige week kondigde u, naar aanleiding van de bankcrisis, op Radio 1 aan dat u de vakoverschrijdende eindtermen zou uitbreiden met de basisinzichten van de socio-economische sferen. Natuurlijk zijn we heel blij dat u uiteindelijk toch hebt beslist om een deeltje van een regeringsbesluit, dat al een heel tijdje op uw bureau ligt, uit te voeren.

Die vakoverschrijdende eindtermen bevatten nu al thema's zoals milieueducatie, burgerzin en gezondheidsopvoeding, maar we hebben tot onze spijt in verschillende doorlichtingsverslagen moeten lezen dat in veel scholen net daar de pijnpunten liggen. Heel vaak zijn deze vakoverschrijdende eindtermen heel moeilijk meetbaar op het vlak van de resultaten en dergelijke.

Mijn fractie vraagt zich af of het wel opportuun is om halsoverkop dit ene deeltje toe te voegen aan de eindtermen. We vragen ons ook af of het niet beter zou zijn om de vakoverschrijdende eindtermen helemaal te herzien en te kaderen in en aan te passen aan de actuele doelstellingen, zodat in de toekomst ook de resultaten kunnen worden gemeten. We moeten immers eerlijk zijn en toegeven dat sociaaleconomische basisinzichten en burgerzin vandaag heel belangrijke thema's zijn. Het is noodzakelijk dat ze voldoende gemeten kunnen worden en tot resultaten leiden.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat mevrouw Demeulenaere een beetje

slecht geïnformeerd is, want ze stelt dat ik halsoverkop iets beslis wat ik eerst op mijn bureau heb laten liggen. Nu zou ik plots, naar aanleiding van de crisis, iets beslissen en die beslissing zou dan een beetje eenzijdig alleen maar over de economie gaan.

Ik meen dat ik al verschillende keren heb uitgelegd, naar aanleiding van vragen in de commissie voor Onderwijs, dat ik al lang geleden ben begonnen met een heel breed proces van herziening van een geheel van vakoverschrijdende eindtermen, een breed geheel. Ik heb dat lang geleden al aangekondigd, helemaal los van deze financiële crisis. Het is ook nooit op mijn bureau blijven liggen, er werd hard aan gewerkt. *(Opmerkingen van mevrouw Stern Demeulenaere)*

Neen, u bent echt bijzonder slecht geïnformeerd, mevrouw Demeulenaere. En ik neem ook wat aanstoot aan het toontje waarop u zegt dat ik halsoverkop iets heb beslist naar aanleiding van de financiële crisis en dat dat wat eenzijdig zou zijn. U weet nochtans perfect dat we lang geleden hebben beslist om een geheel van vakoverschrijdende eindtermen te herbekijken, waarin ook de problematiek van bijvoorbeeld burgerschap vervat zit. Bij dat proces hebben we onze Dienst voor Onderwijsontwikkeling gevraagd om voorstellen uit te werken.

Dat is maanden geleden voorgelegd aan de Vlaamse Onderwijsraad, die daarover nu een advies heeft gegeven. Ik ga daar onmiddellijk mee naar de Vlaamse Regering, en vervolgens kom ik daar zo snel mogelijk mee naar het Vlaams Parlement. Dat is dus nergens blijven liggen, en ik ben evenmin halsoverkop bezig.

Wat mij betreft, heeft dit weinig te maken met de diepe financiële crisis waarin we momenteel zitten. De mensen die enige verantwoordelijkheid dragen voor die financiële crisis, zijn over het algemeen mensen die heel lang economie hebben gestudeerd. Daar heeft het dus niet aan gelegen bij een aantal van die managers. Zij hebben wellicht meermaals onverantwoorde risico's genomen. En dat is iets anders.

Ik ben van oordeel dat we in dat brede geheel van vakoverschrijdende eindtermen een context 'sociaaleconomisch leven' moeten toevoegen. We moeten in het secundair onderwijs, zoals dat eigenlijk maar op een heel eenvoudig niveau bestaat in het basisonderwijs, alle leerlingen confronteren met dat sociaaleconomische leven en hun een mimimaal inzicht meegeven van wat een economische markt is, hoe een prijs tot stand komt, hoe de overheid haar inkomsten int enzovoort. Daarover gaat het. En daarmee gaan we natuurlijk ook geen specialisten in het beursgebeuren opleiden.

Ik vind het heel belangrijk om dit te doen. Mijs inziens moet je vandaag alle jonge mensen, in welke opleiding ze ook zitten, wapenen met enig inzicht in het economische

leven. Of het nu jonge mensen in beroepsonderwijs, technisch of algemeen vormend onderwijs zijn, of het nu jongeren zijn die zelf wel eens een vak economie-handel krijgen, of jongeren die dat nooit krijgen, een minimaal inzicht in het economische leven is nodig.

Ik ben al lang met dat proces bezig en dat loopt gestaag voort. Ik hoop dat ik uw steun heb om dat geheel van vakoverschrijdende eindtermen nog voor de verkiezingen te laten goedkeuren in het parlement.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, ik betreur dat u de kern van mijn betoog niet hebt willen begrijpen. We juichen uw initiatief toe om dat in de vakoverschrijdende eindtermen in te sluiten. Maar op dit moment wordt in alle doorlichtingsverslagen gezegd dat het behalen van die doelstellingen heel moeilijk kan worden gemeten en dat dat vaak een pijnpunt is. Daarom vragen wij ons af of heel de inhoudelijke visie op die vakoverschrijdende doelstellingen niet moet worden aangepast aan de actuele samenleving. Moeten we dat niet helemaal herbekijken?

Ik weet dat er bij uw aankomst al een hele tijd een besluit van de Vlaamse Regering op uw tafel lag met de titel 'Ondernemerschap'.

Minister Frank Vandenbroucke: Maar probeer nu eens de essentie te begrijpen vooraleer u hier zaken komt vertellen!

Mevrouw Stern Demeulenaere: Een onderdeel van dat besluit was net 'De basisinzichten van de economie'. En vandaag komt u precies met dat onderdeel terug.

We zijn dus heel blij dat u daar uitvoering aan zult geven, maar wij vragen ons enkel af hoe u dat zult realiseren, nu blijkt dat precies dat element een pijnpunt is in alle doorlichtingsverslagen. Het is toch ook úw bedoeling dat onze leerlingen daar werkelijk iets van opsteken en dat dit dus geen dode letter blijft?

Daarom vragen wij ons af of we het geheel van vakoverschrijdende eindtermen niet moeten herbekijken.

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de minister, ik hoor u hier graag zeggen dat de aangekondigde herziening van de bestaande eindtermen loopt. Ik ben niet de enige die daar in de commissie al vragen over gesteld heeft. Wij vragen al lang naar een evaluatie van wat er op dit ogenblik bestaat om pas daarna nieuwe zaken in te voeren.

Ik heb een beetje de indruk dat nu, tegen het einde van de legislatuur, een aantal zaken nog snel wordt ingevoerd. Vandaag wordt hier een vraag gesteld over de economische basiskennis. Ik lees in de krant over

nieuwe eindtermen over techniek, en ook nog een aantal andere zaken. Het wordt allemaal nogal veel. Zou het niet beter zijn om eerst degelijk op te lijsten en te stroomlijnen wat er al is? We moeten eerst nagaan wat echt nodig is en wat eventueel overbodig is vooraleer er nieuwe zaken worden ingevoerd.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de minister, u baseert zich voor de vakspecifieke eindtermen zoals techniek en moderne vreemde talen op evaluaties van de inspectie of op bepaalde studies. Op basis waarvan zult u deze vakoverschrijdende eindtermen over het sociaaleconomische aspect herschrijven? Denkt u ook aan een leerlijn zoals die voor techniek en technologie is ontwikkeld en die gaat van de kleutertijd tot en met de leeftijd van achttien jaar, zodat elk jaar is afgestemd op het volgende?

De voorzitter: Mevrouw Van Weert heeft het woord.

Mevrouw Els Van Weert: Mijnheer de minister, ik steun de doelstelling die u hebt geformuleerd en die we hebben gelezen in de krant. Die is het gevolg van een proces dat al een hele tijd aan de gang is.

Mijn bezorgdheid wordt deels ingegeven door de resultaten die behaald kunnen worden met dit soort vakoverschrijdende eindtermen. U hebt onlangs in de commissie aangekondigd dat daarover een rapport in de maak is. Ik verwacht dat we daar binnenkort in de commissie met u over kunnen debatteren. Dan zal het niet alleen gaan over de basiskennis economie, er zijn nog andere zaken die aandacht verdienen en waar vernieuwing mogelijk is.

We moeten dat uiteraard doen op basis van de voorbereidende werken die door diverse actoren zijn uitgevoerd.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister, het doel is dat alle leerlingen meer kennis zouden hebben van het sociaaleconomisch leven. Ik denk dat iedereen dat onderschrijft. Dat is iets anders dan oproepen tot ondernemerschap.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Het is er een onderdeel van.

De heer Jef Tavernier: Het kan er een onderdeel van zijn, maar het is iets anders. Ik wil het ene niet verenigen tot het andere. Gezien de huidige toestand is iedereen ervan overtuigd dat het belangrijk is het verschil te kennen tussen liquiditeit en solvabiliteit, te weten wat een kredietmultiplicator is, wat vraag en aanbod is, wat

de rol van de overheid in de economie is, economische groei, bruto binnenlands product enzovoort.

U zegt dat u dit wilt realiseren via vakoverschrijdende eindtermen. Er is al op gewezen wat het nadeel daarvan is. Iedereen is verantwoordelijk en niemand. Er wordt iets gegeven. Dat zweeft daar ergens en is moeilijk meetbaar. Mijnheer de minister, zijn die vakoverschrijdende eindtermen het middel om sociaaleconomisch inzicht bij te brengen?

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Ik was heel tevreden toen ik de intentie van de minister in de kranten las. Ik zou het project echter uitgebreid willen zien na evaluatie van het bestaande project. Ik zou wel willen vragen om alle informatie die aan de doorsneeleerling kan worden gegeven om hem of haar voor te bereiden op het latere leven in onze maatschappij, zowel op burgerrechtelijk als op sociaaleconomisch vlak, daarin op te nemen.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik herhaal dat ik verbaasd ben over de uitspraken van mevrouw Demeulenaere en mevrouw Michiels. Mevrouw Michiels zegt dat ze in de krant heeft moeten lezen dat ik bezig ben met eindtermen over technologie. Mevrouw Michiels, dan hebt u echt geslapen in de commissie voor Onderwijs! Mevrouw Poleyn en de heer Mahassine hebben me daarover, denk ik, nog maar een maand geleden uitvoerig ondervraagd. Heel dat eindtermenverhaal is uitvoerig besproken in de commissie voor Onderwijs. Wat doet u daar dan in godsnaam als u nu zegt dat u dat in de krant hebt moeten lezen? (*Rumoer bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Demeulenaere, over het onderscheid tussen de vakoverschrijdende eindtermen voor economie en de discussie over ondernemingszin hebben we het al vaak gehad. De heer Tavernier heeft overschot van gelijk. Dat is een ander debat. U moet niet van het ene op het ander wippen in een poging me zaken te verwijten.

We zijn al heel lang bezig met het herbekijken van de vakoverschrijdende eindtermen. We doen dat in de breedte. Er is wetenschappelijk onderzoek over de impact daarvan.

Mijnheer Tavernier, ik zal heel kort antwoorden op uw heel relevante vraag waarom we kiezen voor de vakoverschrijdende eindtermen. Alles heeft zijn voor- en zijn nadelen. Het alternatief is een bijkomend vak economie. Het uurrooster is vaak al zeer overladen. Scholen zitten overvol met vakken. We maken een keuze. We vragen om in het geheel van de vakken – indien gewenst via een apart vak, via projecten of in een vrije ruimte – ervoor te zorgen dat leerlingen minimale noties hebben van het sociaaleconomisch leven.

Elk voordeel heeft zijn nadeel. Het voordeel is dat de scholen dan niet verplicht worden een apart vak in te voeren. Het nadeel is dat we vragen dat ze dat verweven in het geheel van de vakken. Het klopt dat het niet zo gemakkelijk is om te controleren hoe dat gebeurt. Onze inspectie is er echter wel toe verplicht om daarvan de resultaten te bekijken. Dat proces is lopende.

Mevrouw de voorzitter, ik zou graag hebben dat we niet voor niks bezig zijn in de commissie voor Onderwijs. De zaak is daar uitvoerig besproken.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, ik ben echt teleurgesteld dat u de essentie van mijn vraag niet wil snappen. De essentie is dat we niet willen dat de vakoverschrijdende eindtermen een lege doos zouden zijn en dat de leerlingen er niets van overhouden. Voor ons is de essentie dat dit geen dode letter wordt, dat ze een degelijke invulling krijgen, ook voor sociaaleconomische vakken, voor burgerzin en alle andere thema's die er nu zijn in opgenomen. Dat is onze bezorgdheid, want de doorlichtingsverslagen geven ook aan dat dat tot op de dag van vandaag geen goede invulling krijgt. (*Applaus bij Open Vld*)

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de minister, het is vrij laag bij de grond als u zegt dat ik zit te slapen in de commissie voor Onderwijs. U weet zeer goed dat dit niet zo is.

De essentie van mijn vraag was trouwens dat onze fractie al heel lang vraagt om eerst een evaluatie te maken van wat bestaat vooraleer er nieuwe zaken – terecht of onterecht – aan toe te voegen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elke Roex tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over wachtlijsten in de rusthuizen

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Mijnheer de minister, deze week lasen we in de krant een artikel over een onderzoek waaruit zou blijken dat er 80.000 tot 100.000 mensen op de wachtlijst van de rusthuizen staan. U was daar bijzonder kwaad over omdat de cijfers niet zouden kloppen en omdat we bovendien bezig zijn met een alternatieve aanpak, waarbij we ook willen zorgen dat de mensen die vandaag wellicht onterecht op de wachtlijst van de rusthuizen staan, thuis op een kwalitatieve manier verzorgd kunnen worden. We hebben het in dat verband over het Woonzorgdecreet.

Het probleem dat ik hier vandaag wil aankaarten, is dat we geen cijfers hebben. Het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid baseert zich vandaag nog altijd op een theoretische programmatie aan de hand van bevolkingscijfers. Een echt zicht op het aantal zorgvragen, wat de zorgvragen juist zijn, waaruit die bestaan en of onze instellingen en thuiszorgvoorzieningen financieel toegankelijk zijn, hebben we vandaag de dag niet.

Indien de minister het Woonzorgdecreet slaagkansen wil bieden, moeten we een beter zicht op de situatie krijgen. Op die manier moeten we in staat worden om in elke regio de juiste voorzieningen tegen de juiste prijs en op een juiste manier aan te bieden en om de uitbreidingen op een juiste manier toe te wijzen.

Mijnheer de minister, hoe denkt u een beter beeld van de zorgvragen en -behoeften te krijgen? Aangezien niet iedereen dezelfde zorgvragen heeft, moet niet elke voorziening op dezelfde manier worden samengesteld. Hoe wilt u een beter beeld van de financiële toegankelijkheid van de woonzorgvoorzieningen krijgen?

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, ook ik heb in de krant gelezen dat ik boos zou zijn. Aangezien ik die journalist niet heb gesproken, moet ik het antwoord op de vraag waarom hij denkt dat ik boos ben, schuldig blijven.

Ik ben eigenlijk niet boos. Ik ben enigszins verbaasd. Op basis van een extrapolatie is in de media het bericht verschenen dat er in de rusthuizen 100.000 plaatsen te kort zijn. Daar komt de boodschap eigenlijk op neer. Ik vind dat dergelijke berichten heel kort door de bocht gaan.

Mevrouw Roex heeft terecht gesteld dat we nood aan een goede inschatting van de zorgnood hebben. De zorgnood is niet altijd noodzakelijk gelijk aan de nood aan rusthuisbedden. We zijn ondertussen voldoende ver geëvolueerd om te beseffen dat we de zorgnood van onze senioren best anders omschrijven. We proberen hen zo lang mogelijk thuis te laten blijven. We voorzien in thuiszorg en in alle mogelijke thuiszorgondersteunende maatregelen. Daarnaast nemen we uiteraard ook maatregelen met betrekking tot de rusthuissector.

We zitten al lang, nog van voor de aanvang van de vorige legislatuur, met een enigszins gehandicapte programmatie. We tellen namelijk het aantal mensen die binnen vijf jaar ouder dan 60 jaar zullen zijn. Dit getal moet ons dan een indicatie van de noodzakelijke programmatie in de rusthuissector geven. Aangezien dit me geen goede werkwijze lijkt, heb ik bij het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) een studie besteld. Die studie zal in april 2009 worden afgerond en zal ons een subtieler beeld van de nood van onze mensen geven. Op

die manier zullen we het werken met extrapolaties kunnen vermijden. Extrapolaties lijken me trouwens sowieso een gevaarlijke werkwijze.

Ik wil nog een ander punt naar voren brengen. We kunnen zoveel programmeren of voorspellen als we willen. De Vlaamse Regering moet in eerste instantie stappen zetten. Ik geef even twee voorbeelden.

Momenteel trekken we in het kader van de zorgverzekering jaarlijks meer dan 100 miljoen euro uit om de rusthuisbewoners een extraatje te geven. Tijdens de vorige legislatuur bedroegen de jaarlijkse toezeggingen voor nieuwe rusthuizen ongeveer 40 miljoen euro. De voorbije twee jaar bedroegen die toezeggingen 380 miljoen euro. De daadkracht en de manier waarop we met betrekking tot een dossier vooruitgang boeken, zijn zeker even belangrijk als de vraag naar een juiste inschatting van de behoeften.

Tot slot wil ik nog iets over de wachtlijsten zelf zeggen. De onderzoeker erkent zelf dat veel mensen op verschillende plaatsen zijn ingeschreven. Tal van rusthuizen erkennen dat ze meer dan twee telefoontjes moeten plegen om een lege plaats op te vullen. Het lijkt me dan ook overdreven over 100.000 wachtenden te spreken. Het is vooral belangrijk de senioren in Vlaanderen te laten weten dat we, in vergelijking met het verleden, een versnelde operatie doorvoeren. Het Woonzorgdecreet is bedoeld om met betrekking tot de rusthuissector en de thuiszorg bijkomende inspanningen te leveren.

Mevrouw Elke Roex: Ik begrijp de nuancering van de cijfers. Ik vind echter niet dat we op alle vlakken te kort door de bocht gaan. Er is op dit ogenblik effectief een probleem. Mensen met een zorgbehoefte wachten op zorg. Het is onze intentie de mensen met de zwaarste zorgbehoeften naar rusthuizen te laten gaan. Dit past in een traject. We trachten iedereen zo lang mogelijk thuis te houden. Hoewel de wachtlijsten misschien niet kloppen, merken we toch dat veel mensen langer dan zes maanden moeten wachten vooraleer ze naar een rusthuis kunnen. De gemiddelde rusthuisbewoner verblijft 2 tot 2,5 jaar in een rusthuis. Dit betekent dat een wachttijd van zes maanden onterecht lang is. Daar moeten we iets aan doen. Om dit probleem te kunnen aanpakken, moet er iets worden gedaan aan de manier waarop we nu een beeld op de behoeften trachten te krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, dat cijfer van 100.000 zal inderdaad, zoals u zegt, overdreven zijn. U hebt het over de nood de zorgnood goed in te schatten. Wij moeten weten dat men niet altijd naar een rusthuis wil.

Dat wil echter niet zeggen dat we die zaken niet onder ogen mogen zien. Het is toch een feit dat er op het vlak van de wachtlijsten een enorme chaos bestaat. Veel mensen staan niet op de lijst omdat hun nood nog niet acuut is. Neem nu bijvoorbeeld iemand die thuis nog perfect functioneert, maar dan een heup breekt en daarvoor plots met een ziekenhuisopname wordt geconfronteerd. Zo iemand staat nog niet op de lijst. Anderzijds zijn er mensen die op meerdere lijsten gaan staan om zeker te zijn van een plaats. Er zijn nog anderen die, als ze ergens een plaats vinden, het nog niet nodig vinden en liever eerst hun beurt laten voorbijgaan. Door al die elementen zijn die wachtlijsten totaal onoverzichtelijk. Ik vind de webstek van de overheid overigens ook niet erg duidelijk.

Mijnheer de minister, er is een beleid nodig om al die aanvragen te stroomlijnen en om te zien wie de grootste zorgbehoefte heeft. Die mensen moeten het eerst geholpen worden. Hoe zult u daarop een antwoord trachten te geven?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister, ik geef graag toe dat die extrapolaties een beetje nattevingerwerk zijn. Maar je krijgt ze alleen maar doordat er geen ernstige wachtlijsten zijn en je daardoor niet weet wie waar in Vlaanderen op welke zorg wacht. Dat is in de welzijnssector een zeer dat maar zeer moeilijk opgelost geraakt. Het zou ons te ver leiden om over de oorzaken te beginnen, dat kunnen we nog eens doen in de commissie. Het is dringend nodig dat er ook in de ouderenzorg een ernstige wachtlijst wordt opgesteld.

U gooit een beetje alles op een hoop door hier te komen zeggen dat vooral daadkracht telt. Dat is weer zo'n nieuw buzzwoord. Ik heb het vandaag al een paar keer gehoord. U hebt het dan over de zorgverzekering. Maar mensen die op een wachtlijst staan, kopen niets met die zorgverzekering.

U hebt het over de 380 miljoen euro waarmee u het zoveel beter doet dan de vorige regering, maar dat geld gaat naar de vernieuwing van rusthuizen die dringend moesten worden vernieuwd. Dat is goed, maar toch een beetje kort door de bocht.

Ik durf in alle koelbloedigheid – nog zo'n term van vandaag – in het kader van de bankcrisis die we meemaken vragen te stellen over de toekomst van de pps-financieringswijze, die u nu gebruikt om rusthuizen te financieren.

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: We moeten de ernst van de situatie onder ogen zien. Wachtlijsten zijn instrumenten

om de zorg in kaart te brengen. Ik ben de eerste om dat te bevestigen. Maar u krijgt cijfermatig aangetoond dat deze Vlaamse Regering niet heeft gewacht op wachtlijsten of registratiesystemen om in de rusthuissector de inspanningen te vervier- en te vervijfvoudigen.

U zou, met welke wachtlijst dan ook, ongetwijfeld niet tot andere conclusies zijn gekomen dan de vaststelling dat men én in de rusthuissector extra moet investeren, wat we doen, én dat men ook in de zogenaamde belendende percelen moet investeren: wat doen we om mensen zo lang mogelijk de kans te geven om thuis te blijven? Mevrouw Roex plaatst terecht dat accent. Daar doen we ook veel meer dan in het verleden. In de vorige legislatuur hadden we voor gezinszorg een stijging van ongeveer 1 percent. Dit jaar en in 2009 gaan we in de gezinszorg naar een stijging van 4 percent.

De conclusie die je zou kunnen trekken uit een goed wachtlijstenbeheer wordt vandaag al gemaakt: het aanbod wordt sterk uitgebreid.

Ten slotte: heel veel mensen schrijven zichzelf of hun ouders preventief in omdat ze niet weten wat er gebeurt. Getuigenissen van rusthuisdirecties leren ons dat uit het gesprek met de betrokkenen waarin wordt gepeild naar wat precies wordt gevraagd, blijkt dat mensen vooral ondersteund willen worden om langer thuis te kunnen blijven. Ze formuleren een zorgnood die vandaag in cijfertjes wordt omgezet, maar die veel subtieler in kaart moet worden gebracht. Dat is nu net de bedoeling van de HIVA-studie die in april 2009 moet zijn afgerond. Daarmee zullen we eindelijk kunnen beschikken over een zorgnoodidentificatie die veel subtieler is dan het cijfer dat we vandaag gebruiken: het aantal zestigplussers.

Mevrouw Elke Roex: Als conclusie wil ik nog het volgende meegeven, mijnheer de minister. We kunnen wel zeggen dat we veel doen, maar als we dan merken dat er nog een wachtlijst bestaat die onterecht lang is, moeten we ook durven zeggen en toegeven dat we niet genoeg doen.

Wat de betaalbaarheid betreft, weet u dat voor ons de kwestie niet is afgerond met de zorgverzekering. We hebben gevraagd en we stonden er ook op dat de zorgfactuur in het Woonzorgdecreet zou worden ingeschreven. We willen er nu ook snel werk van maken want we zijn ervan overtuigd dat de financiële toegankelijkheid van de thuiszorg en de financiële toegankelijkheid van de ouderenzorg in het algemeen niet met de zorgverzekering worden opgelost.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het opstarten van de dialoog van gemeenschap tot gemeenschap betreffende de staatshervorming

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de eventuele Vlaamse bijdrage aan de federale begroting en het verband met de gemeenschapsdialoog betreffende de staatshervorming

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, u bent een veel geplaagd man. Niet alleen moet u afrekenen met de bankcrisis, ook uw fameuze dialoog van gemeenschap tot gemeenschap is vandaag onder een slecht gesternte van start gegaan.

Ik verwijst niet alleen naar het feit dat u het nodig hebt gevonden om in een interview met Knack eventuele resultaten van de dialoog voor u uit te schuiven, zelfs in de richting van 2010, en genoeg te nemen met wat u pleegt te noemen “de dynamiek van stapsgewijze afspraak”. Er is vooral het feit dat nogal wat van uw gesprekspartners inderdaad niet een B-ploeg vormen. Het zijn mensen als Moureaux, Maingain en De Decker die nu aan Franstalige zijde gaan onderhandelen. Ze hebben in allerlei uitspraken al laten verstaan dat u naar de garanties die u meende op zak te hebben, kunt fluiten.

Mevrouw Milquet zegt bijvoorbeeld dat er niet mag worden gesproken over de interpersoonlijke solidariteit, dat er geen fiscale concurrentie tussen de gewesten mag ontstaan en dat de rechten van de Franstaligen in de Rand moeten worden verdedigd. De heer De Decker, uw covoorzitter in de dialoog, voegt er het volgende aan toe: “Il faudrait parler des limites de la région bruxelloise et aussi de l’arrondissement de BHV.”

De heer Maingain, nog een deelnemer aan de dialoog namens de Franstaligen, zegt in een interview met Le Soir en La Libre Belgique dat de uitbreiding van Brussel onontkoombaar is en aan bod moet komen naar aanleiding van de communautaire onderhandelingen, dat de versterking van Brussel nodig zal zijn en dit alleen maar kan door de territoriale banden tussen Brussel en Wallonië te versterken.

Het zijn allemaal uitspraken die aantonen dat van de fameuze garanties in de praktijk heel weinig in huis dreigt te komen, en dat op een moment dat de dialoog

nauwelijks van start is gegaan. Mijn vraag is dan ook de volgende. Hoe duidt u deze uitspraken van sommige prominente onderhandelaars aan Franstalige kant? Hoe garandeert u dat de garanties die u zegt gekregen te hebben, ook in de praktijk door de betrokken onderhandelaars zullen worden nageleefd?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister-president, ik heb een ietwat andere invalshoek. Het gaat over de begroting 2009. U hebt de vraag over de bijdrage van 800 miljoen kunnen lezen. Ik heb al uitspraken van de heer Demotte gezien waarin hij zegt te zullen meedoen. Brussel of de heer Picqué stelt over geen geld te beschikken omdat er een tekort voor 2009 is.

Ik ben dinsdagmorgen bij de eerste minister geweest. Het bedrag van 800 miljoen wordt toch gekoppeld, en ik baseer me daarvoor op uw uitspraken in de krant. U zegt dat we deze honderden miljoenen niet zomaar kunnen deblokkeren want dat de begroting aan het parlement is overgemaakt. Gisteren is echter nog een amendement voor een bedrag van 122 miljoen goedgekeurd. Ik zeg dit om toch maar een voorbeeld te geven.

Op een bepaald moment zegt viceminister-president Vandenbroucke, die naast u staat: “Dit is een vorm van schijnhulp.”

U zegt dat u een aantal federale uitgaven zult schrappen, uitgaven die te maken hebben met gewestbevoegdheden. De ene krant koppelt dit aan de dialoog, de andere niet. Ik moet me ook maar baseren op wat u in interviews zegt, en dat zijn gewoonlijk maar quotes.

Ik denk dat u onder een heel slecht gesternte begonnen bent. Ik lees in Knack dat u zegt dat het 2010 zal worden en dat u deelakkoorden zult sluiten over de Nationale Plantentuin van Meise, wat eigenlijk al jaren in orde had moeten zijn. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Ik zeg niet dat u dat gezegd hebt, het kunnen ook collega's van u geweest zijn. Maar wat heeft de federale regering nu in feite gevraagd? Wat is toegezegd? Hoe legt u de link – en dat is toch gekoppeld aan de gemeenschapsdialoog – tussen de 800 miljoen en de gemeenschapsdialoog? U zegt dat er een aantal bevoegdheden van de federale overheid perfect kunnen worden overgeheveld naar de gewesten, zoals het arbeidsmarktbeleid, milieu en mobiliteit. Hoe koppelt u het ene aan het andere?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, wij hebben in het Vlaams

Parlement gediscussieerd over het akkoord in de Vlaamse Regering. Een van de laatste punten was dat er volgens de Vlaamse Regering deelakkoorden moeten worden afgesloten voor de regionale verkiezingen van juni 2009. Dat betekent dat we ook na 2009 nog verder onderhandelen om te komen tot de grote, belangrijke staatshervorming die u en dit parlement al jaren vragen. De timing is niet nieuw.

Deze voormiddag was er de eerste vergadering van de dialoog die door alle deelnemers als positief is ervaren. Er werden een aantal werkafspraken gemaakt. Ik zal in de toekomst geen verklaringen afleggen over zaken die in de media zijn geventileerd. Ik ga ervan uit dat die ventilatie minder en minder zal gebeuren. Uitspraken zoals die van Maingain, Dedecker en anderen, helpen de dialoog niet vooruit en maken het er niet gemakkelijker op, integendeel. Het enige wat u terecht kunt vragen en waar ik alles aan ga doen, mijnheer Dewinter, is zo snel als mogelijk deelakkoorden afsluiten.

Uw parlementaire bevoegdheid laat toe om hier iedere keer vragen te stellen. Maar ik zal met de voorzitter bespreken hoe ik over de dialoog in de commissie zal communiceren en een stand van zaken zal geven zodat er verder over kan worden gediscussieerd.

Het is heel belangrijk dat de dialoog opgestart is, dat ik goed weet dat we deelakkoorden moeten afsluiten, dat er een grondige staatshervorming moet worden gerealiseerd – met de domeinen die u allen kent: arbeidsmarktbeleid, financiering enzovoort – en dat dat de oefening is die we nu gaan maken.

Wat de begroting 2009 betreft, is het zo dat wij een onderhoud hebben gehad met de premier. De premier heeft gezegd dat hij aan alle gewesten en deelregeringen een bijdrage boven op de norm vraagt voor een bedrag van 800 miljoen euro. Wij hebben die vraag in het verleden ook gekregen, toen ging het over 360 miljoen euro. Ik heb daarop geantwoord dat de begroting 2009 goedgekeurd is door de Vlaamse Regering en ingediend is in het Vlaams Parlement en dat het niet kan dat er 400 of 500 miljoen euro zomaar gevonden wordt om tegemoet te komen aan die vraag.

Ten tweede is er van gedachten gewisseld over een aantal uitgaven die de federale regering doet en waar ik van overtuigd ben dat die uitgaven eigenlijk betrekking hebben op bevoegdheden die wij hebben. Ik wil zelfs verder gaan en kijken, als de federale regering budgettaire problemen heeft, of niet versneld een aantal bevoegdheden doorgeschoven kunnen worden, wat dan al dan niet in deelakkoorden kan worden opgenomen.

Er is afgesproken dat een technische werkgroep samenkomt, maar één ding is duidelijk: wij gaan, net zoals de vorige keer, niet gewoon zeggen dat we een bepaald

aantal miljoen euro blokkeren, omdat het federale niveau dat vraagt. Dat is de essentie.

Nu komen we natuurlijk tot een heel belangrijke oefening voor de dialoog, met de vraag in welke mate ook andere dossiers daar een impact op kunnen hebben. Het is natuurlijk niet juist dat deelakkoorden bijvoorbeeld zouden gaan over de plantentuin van Meise. Ik ga ervan uit dat maar wordt gecommuniceerd als het is opgelost. Ik heb daar al heel wat vragen over gekregen en weet hoe lang het al duurt, dus ik doe alles wat ik kan.

We moeten absoluut elk instrument dat we hebben, zeker als het gaat over financiën, inzetten om tot een grote, grondige staatshervorming te komen. Ik zal alles gebruiken dat me wordt aangereikt of dat ik kan inzetten om het doel te bereiken: stappen zetten in de grondige staatshervorming, zoals dit parlement heeft gevraagd en zoals het in het Vlaams regeerakkoord is opgenomen.

Wat de 800 miljoen euro betreft, kunnen we, mevrouw de voorzitter, afspraken maken om er in het parlement van gedachten over te wisselen. (*Applaus bij CD&V en Open Vld*)

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, u lijkt me toch een naïef man, als u vandaag stelt, zoals u dat in het middagjournaal hebt verklaard, dat u niet meer zult ingaan op eventuele provocaties vanuit Franstalige hoek en niet meer zult reageren op uitspraken. Niet zomaar enkele Franstalige politici, maar deelnemers aan de dialoog, laten in hun arrogantie opnieuw duidelijk blijken dat de garanties die zij hebben gegeven nu al, bij de start van de dialoog, met de voeten worden getreden. Dan gaat het over BHV, over de uitbreiding van Brussel, over de interpersoonlijke solidariteit en over zoveel andere dingen die essentieel zijn om deze dialoog op zijn minst op een min of meer ordentelijke manier van start te laten gaan.

Dan antwoordt u dat u daar niet op zult reageren. U laat dat blauwblauw en door er niet over te spreken, zal het probleem wel vanzelf weggaan. Dat is natuurlijk niet waar en u weet dat heel goed. Ik begrijp dat u wilt redden wat er te redden valt.

U doet me steeds meer denken aan de gewezen Britse premier Chamberlain, die in september 1938 ook zwaaide met allerlei garanties die hij kreeg van nazi-Duitsland. Er zou niets gebeuren en het was toch duidelijk dat de vrede gewaarborgd was en bleef. U weet wat er, jammer genoeg, nauwelijks twee jaar later is gebeurd.

Laat u dat toch niet overkomen. Die garanties zijn een vodge papier die de Franstaligen welwillend aan u

hebben overgemaakt, om ervoor te zorgen dat heel deze dialoog over de drempel van de verkiezingen van juni 2009 wordt getild. En ondertussen zijn ze met dezelfde arrogantie als het voorbije anderhalf jaar nu al bezig, in alle Franstalige media, om de poten van onder uw dialoogstoel te zagen.

U gelooft in sprookjes. U denkt dat door het stilzwijgen te bewaren de problemen wel vanzelf zullen weggaan. Zo veel naïviteit had ik van u, mijnheer de minister-president, niet verwacht. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister-president, in uw antwoord over de beroemde 800 miljoen euro heb ik niet meer gehoord dan wat ik in de pers heb gehoord. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Ik weet niet of dat een goede pers is, want ik weet nog altijd niet hoe u de link legt. Als u zegt dat u een aantal federale bevoegdheden wilt overhevelen naar de gewesten of de gemeenschappen, is de vraag of men het daar aan de andere kant van de taalgrens ook over eens is. Dat is natuurlijk wel een voorwaarde. De federale overheid kan natuurlijk geen maanden wachten.

Dan is de vraag: hoe verbindt u het ene met het andere? U zegt dat u daar geen duidelijke uitspraken over gaat doen.

Ik heb vandaag het interview gelezen dat Patrick Martens met u heeft gehad. Er is ene Maingain, of hoe heet die mijnheer van het FDF, met zijn extremistische standpunten, nietwaar mijnheer Van Rompuy, dat weet u zeer goed, en ook de heer Demesmaeker weet dat. Ik ben wel verwonderd dat u in de kranten zegt dat de N-VA en de anderen de lat van de gemeenschapsdialoog zo hoog leggen dat die alleen maar kan mislukken. In de commissie zullen we de gelegenheid krijgen om daar van gedachten over te wisselen, maar ik sluit me graag aan bij de heer Dewinter, en dat gebeurt niet vaak. Ik lees vandaag ook de uitspraken van de heer De Decker in *La Libre Belgique* of in *Le Soir*, en die is toch co-voorzitter. Als dat de dialoog is? Hij doet uitspraken doet over de 'erreur historique' van het CD&V-N-VA-kartel. Waar moet die man zich eigenlijk mee? Hij doet nog een aantal uitspraken. Als in die sfeer de dialoog moet gebeuren – en dan heb ik het nog niet over wat onder andere mevrouw Milquet heeft gezegd – dan houd ik mijn hart vast voor wat die dialoog voor u zal opleveren in dat schitterende negentiende-eeuwse eclectische gebouw, dat gelegen is in de schaduw van het koninklijk paleis. Dat is misschien wel symbolisch.

Mijnheer de minister-president, ik ben teleurgesteld in uw antwoord en in wat u tot nu toe weet te vertellen over de dialoog. (*Applaus bij de N-VA*)

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Peumans, de dialoog is daarstraks opgestart. Na een installatie-

vergadering al verwachten dat er deelakkoorden zijn afgesloten, is wat naïef. Ik ga ervan uit dat u dat tijdens de eerste vergadering niet verwacht had.

Ikzelf met mijn collega's zijn bij de premier geweest en daarna zijn de Franstaligen bij de premier geweest. We zullen zien wat het voortschrijdend inzicht is inzake de 800 miljoen en de bevoegdheden. Sommigen zeggen bijvoorbeeld: moeten wij niet aan de brandweer denken? Als ik me niet vergis draagt de N-VA dat voorstel een zeer warm hart toe. Ik wil daar niet op vooruitlopen. We zullen zien hoe een en ander zich verder ontwikkelt. Ik maak me geen illusies: als men bevoegdheden overdraagt en daar moeten budgettaire middelen voor worden ingezet, dan moeten we zien wat de concrete afspraken daarover zullen zijn.

Mijnheer Dewinter en mijnheer Peumans, ik heb die uitspraken ook gelezen. Door daar niet op te reageren, denk ik niet dat ik de problemen zou negeren en van enige naïviteit kan worden beticht, verwijzend naar andere politici in de geschiedenis. U hebt tijdens de discussie in De Schelp gezegd dat u voorstander was van het opstarten van de dialoog, en dat er resultaten moeten worden geboekt. Welnu, ik ga voor die resultaten. U weet zeer goed dat de tijd waarbinnen die resultaten moeten worden geboekt, heel beperkt is. Ik ga ervan uit dat ik daar naartoe werk. Bepaalde uitspraken die u citeert zijn ook ongepast, maar ik heb die niet gedaan. Ik ga die uitspraken ook niet verdedigen, integendeel. De *minimis non curat praetor*. Ik ga ervan uit dat reageren op uitspraken in de kranten geen toegevoegde waarde heeft voor de dialoog en dat in de toekomst mensen die deelnemen aan de dialoog, op een andere manier zullen communiceren. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. U zegt dat u geen uitspraken doet over wat de Franstaligen in de Franstalige pers zeggen. Ik probeer elke dag *Le Soir* te lezen. Wat u wel doet, is natrappen. Dat vind ik spijtig. U trapt na naar eigen Vlaamse lotgenoten, als ik dat woord mag gebruiken, door even te zeggen dat wij de lat van de staatsvorming te hoog hebben gelegd. De realiteitszin die wij aan de dag hebben gelegd in het kader van deze staatsvorming, was legendarisch. U zegt dat u aan dat manoeuvre niet meedoet. Maar de manoeuvres die een aantal Franstaligen naar voren brengen, daar reageert u niet op. Daar heb ik als Vlaming een serieus probleem mee.

Minister-president Kris Peeters: Ik ga ervan uit dat er deelakkoorden moeten worden afgesloten. Dat debat hebben we al gevoerd toen we nog kartelpartners waren. Ik zeg: moeten! In het verslag van de bemiddelaar stond: kunnen. Ik zeg u: er moeten deelakkoorden worden afgesloten. Het gaat daarbij niet om de plantentuin van Meise enzovoort, en dat een grondige staatsvorming voor juni 2009 volstrekt onrealistisch zou zijn.

Mijnheer Peumans, ik wil niet natrappen, dat is niet mijn bedoeling. Maar u mag ook niet zeggen dat de deelakkoorden over de plantentuin en dergelijke zaken zullen gaan. Ik doe er alles aan om de deelakkoorden af te sluiten. Die moeten geplaatst kunnen worden in die grondige staatshervorming. Het gaat er niet om te tonen hoe goed we deelakkoorden kunnen afsluiten. Neen, de deelakkoorden moeten stappen zijn in de grondige staatshervorming.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de communicatie bij de omschakeling van analoge naar digitale antennetelevisie

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, in maart 2008 werd op de openbare omroep het startsein gegeven voor een informatiecampagne over de zogenaamde analoge switch-off. Voor de mensen die niet in de commissie voor Media zitten en hier niet mee vertrouwd zijn, is dat eenvoudig uit te leggen. Op 3 november zal het analoge tv kijken met een gewone antenne eindigen. Men zal dan een decoder nodig hebben om via een digitale antenne tv te kunnen kijken.

Er zijn nog geen juiste cijfers voor Vlaanderen, maar we schatten dat er tussen 80.000 en 150.000 mensen nog niet aangesloten zijn op de kabel omdat er geen kabel ligt. Er zijn ook mensen die bewust analoge kijken omdat ze tevreden zijn met een beperkt aantal zenders en omdat het gratis is. Of er zijn mensen die een tv hebben in een tweede verblijf, op een appartement of in de Ardennen. Het gaat dus over een grote groep mensen die daarover bekommerd zijn.

Er is een grote informatiecampagne aangekondigd, er zijn spotjes vertoond over nooit meer sneeuw op tv, er liggen folders in bibliotheken, maar ik stel vast dat veel mensen nog onwetend zijn, terwijl 3 november snel nadert. Vorig jaar hebben we tijdens de bespreking van de beleidsbrief vooral de sociale bekommernis naar voren gebracht. Er zijn toezeggingen gebeurd om het sociale aspect ernstig te nemen en voor een goede begeleiding te zorgen. Waarschijnlijk zijn het zwakkeren die hiermee worden geconfronteerd.

Steeds meer mensen kijken naar tv via de pc. Daar kunnen we meer programma's van de commerciële omroep

gratis kan bekijken dan programma's van de openbare omroep. Ik doe hier dus meteen een oproep aan de openbare omroep om meer programma's gratis ter beschikking te stellen op pc. Mijnheer de minister-president, komt er voor 3 november nog een media-campagne? Dat is belangrijk voor mensen die de decoders moeten verkopen. Ze moeten goed geïnformeerd zijn, wat vandaag niet het geval is.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb exact cijfermateriaal meegebracht. Vandaag kijken nog 60.000 Vlaamse gezinnen uitsluitend via de analoge antenne naar televisie. Dat zijn de primaire antennekijkers. Daarnaast zijn er tussen 80.000 en 180.000 gezinnen die de analoge ethertelevisie combineren met een andere vorm van ontvangst zoals kabel of satelliet. Het gaat dus over een niet onbelangrijke groep.

Mijn voorganger, de heer Bourgeois, heeft een aanzienlijk bedrag vrijgemaakt om een communicatiecampagne op te zetten. Het totale budget bedroeg 350.000 euro, inclusief 215.000 euro voor de aankoop van mediaruimte. De eerste golf vond plaats in maart 2008. Op uw vraag of er nog een tweede golf komt, kan ik bevestigend antwoorden. Die is gepland vanaf 20 oktober 2008 en zal lopen tot 2 november, de datum die zo belangrijk is voor die omschakeling. Ik heb een overzicht van wat allemaal zal worden opgenomen in die tweede golf. Het is heel belangrijk dat we die tweede communicatiegolf daadwerkelijk doen plaatsvinden. U weet dat mijn voorganger op 18 oktober 2007 heeft geantwoord dat er een uitgebreide campagne zou komen, met specifieke aandacht voor de gemeentebesturen en OCMW's die daarbij konden worden betrokken. Ook zouden bepaalde kwetsbare groepen extra aandacht krijgen en zeker niet worden vergeten. Ik zal dat uitvoeren. Ik zal ter zake voort de nodige contacten leggen. Die tweede golf zal gebeuren met zowel tv-spots als in weekbladen en kranten, dus alles wat kan worden ingezet om de mensen te informeren. Het wordt een groot mediaoffensief om degenen die die omschakeling nog niet hebben gedaan, tijdig te verwittigen en hen de kans te geven alsnog om te schakelen.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik kijk ook uit naar de tweede golf. Die zal de belangrijkste worden. Veel mensen zijn immers blijkbaar vergeten wat er in maart is gebeurd, omdat het toen nog veraf was. Mijn grote zorg is het volgende. Hoewel de regering enorm veel inspanningen doet qua advertenties en televisie, weten diegenen die het echt moeten weten, de zwaksten in de maatschappij, het vaak dan toch nog altijd niet. Een gelijkaardige ervaring heb ik ook met de problematiek van de energiearmoede. De OCMW's en

gemeentebesturen weten meestal wel goed waar die kijkers in kwestie zich bevinden. Ze weten bijvoorbeeld waar er nog antennes zijn en waar er geen kabel ligt. Ik pleit ervoor dat, eventueel via buurtwerkers, door middel van folders, in die regio of wijk de nodige informatie wordt verstrekt, zodat mensen niet onwetend naar een winkel stappen om al dan niet een decoder te gebruiken. Vorige keer was dat toegezegd. De heer Vandebossche vertelde dat er naar aanleiding van het voetbalkampioenschap werd geprobeerd mensen allerhande nieuwe tv's op te solferen, terwijl dat naast de kwestie was. Dat moeten we vermijden. Ik pleit er dus voor een extra inspanning te doen, vooral dan voor de zwaksten in onze samenleving. Televisiekijken is immers toch ook een fundamenteel recht.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, ik heb enigszins een dubbel gevoel. Deze discussie is al langer gaande, net als de campagne om dat bekend te maken, maar uiteindelijk gaat het over een heel klein percentage van tv-kijkend Vlaanderen. Er zijn ook andere onderzoeken die uitwijzen die die zwakke groep, of een deel ervan, nu net wél mee is met de allernieuwste technieken en net wél de duurste decoders in huis heeft. Het is dus tweeledig. We kunnen ons niet alleen daarop toespitsen.

Ik wil de gelegenheid even aangrijpen. Er werd gesproken over digitale uitzendingen. Hier is dat dan die DVB-T. De vraag rijst hoe ver we vandaag staan met de toegang tot die DVB-T. Dat wordt immers belangrijker dan ooit. We hebben hier natuurlijk ook een ministerswissel gehad. Dat we overschakelen naar het digitale is allemaal goed en wel, maar is die toegang dan wel breed genoeg voor iedereen? Als alleen VRT daarop zit, dan mag er nog een zeer zware campagne tegenaan worden gegooid, maar dan zal dat een VTM-kijker toch niet interesseren, omdat hij dat niet vindt op die DVB-T. Hoe zit het met die gelijke toegang van alle zenders via die zendtechnieken?

Verder is natuurlijk die overstap naar digitale kabel het belangrijkste, waarbij al die decoders moeten worden vervangen. Die discussie is al lang bezig. Hoe staat de Vlaamse overheid daartegenover, met de mogelijkheden die er zijn? We kunnen immers moeilijk staatstoestanden opleggen aan privételecombedrijven. Aandacht daarvoor is nog belangrijker, want die stap zal er ook komen. Dat betekent dat de huisgezinnen allemaal een box moeten hebben, van wie dan ook. Iemand moet dat betalen. Dat wou ik toch even aankaarten.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, het is niet simpel. We zijn allemaal voor renovatie en nu gaan we de klassieke, analoge

en via de antenne uitgezonden televisie uitschakelen. Dat is goed, want we zijn voor renovatie. Het is ook duurzaam, want het gaat om heel dure zenders die heel veel energie gebruiken. Het is dus goed dat we ze afzetten.

Aan de andere kant deel ik de grote bekommernis van de heer Decaluwe, want het klopt dat heel veel mensen uit bepaalde groepen van de samenleving problemen zullen ondervinden. Het gaat niet alleen om mensen die misschien geen kranten lezen, maar vooral om mensen die een tweede verblijf hebben of zo, en die op deze manier een oplossing zoeken voor hun televisietoestel.

Ik pleit niet voor een verlenging. We moeten dat niet doen, ook al zetten we het analoge signaal in Vlaanderen relatief snel af. Ik pleit wel voor een sterke campagne, een goed onderbouwde campagne die niet alleen communicatief is, maar die ook op de voordelen van de omschakeling voor de mensen wijst. We moeten dus even een harde noot kraken, en ik pleit er ook voor dat er niet alleen via een campagne wordt gewerkt, maar dat ook via artikels en perscommuniqués de relatieve eenvoud van de omschakeling en de lage kostprijs bekend worden gemaakt, zodat we niet met foute discussies te maken krijgen.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, dit waren feitelijk geen bijkomende vragen, het zijn bezorgdheden ten aanzien van de zwakkere groepen en inzake het probleem dat de heer Verstrepen heeft gesignaleerd. Ik zal er rekening mee houden en ik zal de nodige acties ondernemen.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw aanvullende bekommernis, maar ik pleit ervoor om de twee dingen niet door elkaar te gooien, ook al heeft het ene wel met het andere te maken. Ik pleit er dus voor om alles nu in te zetten op de analoge switch-off. Het is al ingewikkeld genoeg. Ik stel vast dat mensen die kabel hebben, zich afvragen of ze iets moeten doen. We moeten ons tot die bepaalde doelgroep richten. In een volgende fase kunnen we bekijken wat we nog moeten doen. Het zou misschien goed zijn dat de openbare omroep een tandje bij steken om het gratis tv kijken via de pc mogelijk te maken zoals de commerciële omroepen vandaag al doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 15 oktober 2008 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.08 uur.*
